

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

NACRT

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O
ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA**

Zagreb, svibanj 2013.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA

Članak 1.

U Zakonu o elektroničkim medijima (Narodne novine, br. 153/2009 i 84/2011) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

Ovaj Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije:

- Direktiva 2010/13/EU Europskoga parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu pružanja audiovizualnih medijskih usluga (SL L 95, 15. 4. 2010.);
- Ispravak Direktive 2010/13/EU Europskoga parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu pružanja audiovizualnih medijskih usluga (SL L 95, 15. 4. 2010.) (SL L 263, 6. 10. 2010.);
- Direktiva 2007/65/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 89/552/EEZ o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja (SL L 332, 18. 12. 2007.);
- Direktiva 2006/114/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o zavaravajućem i usporednom oglašavanju (kodificirana verzija) (SL L 376, 27. 12. 2006.);
- Direktiva 98/84/EZ Europskoga parlamenta i Vijeća od 20. studenoga 1998. o pravnoj zaštiti usluga koje se temelje na uvjetovanom pristupu i usluga koje pružaju uvjetovani pristup (SL L 320, 28. 11. 1998.);
- Direktiva Europskoga parlamenta i Vijeća, 97/36/EZ, od 30. lipnja 1997. o izmjeni Direktive Vijeća o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja (SL L 202, 30. 7. 1997.);
- Direktiva Vijeća 89/552/EEZ od 3. listopada 1989. o usklađivanju određenih odredbi propisanih zakonima i drugim propisima u državama članicama u pogledu obavljanja djelatnosti televizijskog emitiranja (SL L 298, 17. 10. 1989.).“ .

Članak 2.

U članku 2. stavku 1. točka 2. mijenja se i glasi:

„2. *elektroničke publikacije*: urednički oblikovani programski sadržaji koji se objavljuju dnevno ili periodično putem interneta od strane pružatelja elektroničkih publikacija u svrhu javnog informiranja i obrazovanja.“ .

Točka 4. mijenja se i glasi:

„4. *audiovizualni program*: niz pokretnih slika sa ili bez zvuka koji tvori pojedinačnu stavku u rasporedu ili katalogu koji je izradio pružatelj medijskih usluga i čiji je oblik i sadržaj usporediv s oblikom i sadržajem televizijskog emitiranja. Primjeri programa uključuju cjelovečernje igrane filmove, sportske događaje, situacijske komedije, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame.“

U točki 8. riječi: „su oni organizirani“ zamjenjuju se riječima: „je ona organizirana“.

U točki 11. riječ: „osigurava“ zamjenjuje se riječju: „pruža“.

U točki 12. riječ: „osigurava“ zamjenjuje se riječju: „pruža“.

U točki 14. riječ: „imidža“ zamjenjuje se riječju: „ugleda“, a riječ: „aktivnošću“ zamjenjuje se riječju: „djelatnošću“.

Točka 15. mijenja se i glasi:

„15. *oglašavanje*: svaki oblik oglasa emitiran u zamjenu za plaćanje ili za sličnu naknadu ili emitiranje u svrhu samopromidžbe od strane javnog ili privatnog poduzeća ili fizičke osobe u vezi s trgovinom, poslovanjem, obrtništvom ili strukom kako bi se promicala nabava roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, u zamjenu za plaćanje.“

Točka 16. mijenja se i glasi:

„16. *prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija*: predstavljanje robe, usluga, naziva, zaštitnog znaka ili djelatnosti proizvođača roba ili pružatelja usluga u programima u obliku riječi ili slika kada je namjera pružatelja medijskih usluga da takvo predstavljanje služi za oglašavanje i može zavarati javnost u vezi njegove prirode. Takvo se predstavljanje smatra namjernim posebno ako je izvršeno u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu.“

Točka 19. mijenja se i glasi:

„19. *spozorstvo*: svaki doprinos javnih ili privatnih poduzeća ili fizičkih osoba, koje nisu uključene u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga ili programa u svrhu promicanja njihova imena, zaštitnog znaka, ugleda, djelatnosti ili proizvoda.“

U točki 20. riječ: „objavljuje“ zamjenjuje se riječju: „emitira“, a riječ: „uz“ zamjenjuje se riječima: „u zamjenu za“.

Točka 21. mijenja se i glasi:

„21. *plasman proizvoda*: svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koja uključuje ili upućuje na proizvod, uslugu ili pripadajući zaštitni znak tako da se isti prikazuje u programu, u zamjenu za plaćanje ili sličnu naknadu.“

Iza točke 24. dodaje se točka 24.a koja glasi:

„24.a *neprofitni proizvođač audiovizualnoga i/ili radijskog programa*: proizvođač audiovizualnoga i/ili radijskog programa koji ispunjava uvjete propisane člankom 48. ovoga Zakona.“

Članak 3.

U članku 5. iza stavka 1. dodaju se stavci 2. i 3. koji glase:

„(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru može trajno obavljati djelatnost pružanja usluga elektroničkih publikacija u Republici Hrvatskoj ako se upiše u sudski ili drugi odgovarajući registar i ima uredništvo u Republici Hrvatskoj.

(3) Pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru može obavljati djelatnost pružanja usluga elektroničkih publikacija u Republici Hrvatskoj na privremenoj ili povremenoj osnovi sukladno odredbama Zakona o uslugama.“.

Članak 4.

U članku 6. stavku 1. riječi: „su osnovani“ zamjenjuju se riječima: „imaju poslovni nastan“.

Stavci 2., 3., 4., 5. i 6. mijenjaju se i glase:

„(2) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi, predmnijeva se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj.

(3) Ako pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u drugoj državi članici Europske unije, odnosno ako on ima svoje sjedište u drugoj državi članici Europske unije, a uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi se donose u Republici Hrvatskoj, za pružatelja audiovizualnih medijskih usluga predmnijeva se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da u Republici Hrvatskoj djeluje značajan dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga.

(4) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka, značajan dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, predmnijeva se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište.

(5) Ako u slučaju iz stavka 3. ovoga članka, značajan dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje niti u Republici Hrvatskoj niti u drugoj državi članici Europske unije, predmnijeva se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu povezanost s hrvatskim gospodarstvom.

(6) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi se donose u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, predmnijeva se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj pod

uvjetom da značajan dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj.“ .

U stavku 7. podstavku 1. i 2. iza riječi: „satelitsku“ dodaje se riječ: „uzlaznu“.

U stavku 8. riječi: „je osnovan“ zamjenjuju se riječima: „ima poslovni nastan“.

Članak 5.

U članku 9. podstavku 9. riječ: „športa“ zamjenjuje se riječju: „sporta“.

Članak 6.

U članku 11. podstavak 2. mijenja se i glasi:

„- adresi na kojoj pružatelj medijskih usluga ima poslovni nastan,“.

Članak 7.

U članku 16. stavku 4. podstavku 2. riječi: „etničke pripadnosti“ zamjenjuju se riječima: „etničkog podrijetla“.

U podstavku 4. riječi: „je iznimno štetno za zaštitu okoliša“ zamjenjuju se riječima: „uvelike šteti zaštiti okoliša“.

U stavku 6. riječ: „izričito“ zamjenjuje se riječju: „posebno“.

U stavku 7. riječi: „medicinske proizvode i pružanje zdravstvenih usluga“ zamjenjuju se riječima: „lijekove i liječenje“, a iza riječi: „na“ dodaje se riječ: „liječnički“.

U stavku 8. podstavku 3. riječ: „reklamiraju“ zamjenjuje se riječju: „oglašavaju“.

U podstavku 4. riječ: „nastavnike“ zamjenjuje se riječju: „učitelje“.

Podstavak 5. mijenja se i glasi:

„- neopravdano pokazivati maloljetnike u opasnim prilikama.“

Članak 8.

U članku 17. stavku 1. podstavku 3. riječ: „ugovora“ zamjenjuje se riječju: „sporazuma“.

U podstavku 4. riječ: „logotipom“ zamjenjuje se riječima: „znakom tvrtke“.

U stavku 2. riječi: „pravne ili fizičke osobe“ zamjenjuje se riječju: „poduzeća“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Kad su audiovizualne medijske usluge ili programi sponzorirani od strane poduzeća čije djelatnosti uključuju proizvodnju ili prodaju lijekova i liječenje, može se promicati ime ili ugled tog poduzeća, ali se ne smije promicati određene lijekove ili liječenje dostupne isključivo na liječnički recept.“.

U stavku 4. riječi: „informativni program“ zamjenjuju se riječima: „programi o tekućim događajima“.

U stavku 5. riječ: „logotipa“ zamjenjuje se riječima: „znaka tvrtke“.

Članak 9.

U članku 18. stavku 2. podstavku 1. riječ: „športskim“ zamjenjuje se riječju: „sportskim“.

U stavku 4. podstavku 1. riječi: „kakvim okolnostima“ zamjenjuju se riječima: „kojem slučaju“.

U podstavku 5. riječi: „prekida za reklame“ zamjenjuju se riječima: „stanke za oglašavanje“.

U stavku 5. riječi: „trgovačko društvo“ zamjenjuju se riječju: „poduzeće“.

Stavak 6. mijenja se i glasi:

„(6) U svakom slučaju audiovizualni programi ne smiju uključivati plasman sljedećih proizvoda:

- duhanskih proizvoda ili cigareta ili plasman proizvoda poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, ili
- posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept.“.

Članak 10.

U članku 20. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje mogu ozbiljno narušiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika dostupne su isključivo na način koji osigurava da maloljetnici obično neće čuti ili gledati te audiovizualne medijske usluge na zahtjev.“.

Članak 11.

U članku 22. stavku 3. riječ: „postupak“ zamjenjuje se riječju: „način“.

Članak 12.

U članku 26. stavku 2. riječ: „ugroziti“ zamjenjuje se riječju: „narušiti“.

U stavku 3. u prvoj rečenici riječ: „ugroziti“ zamjenjuje se riječju „narušiti“, a riječi: „u uobičajenim okolnostima, čuti ili vidjeti“ zamjenjuju se riječima: „obično, čuti ili gledati“.

Članak 13.

U članku 29. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu, osim u prijenosu sportskih događaja, iznimka su.“.

Članak 14.

U članku 31. stavku 3. riječi: „zdravstvenih usluga“ zamjenjuju se riječju: „liječenja“.

Članak 15.

U članku 32. stavku 1. riječi: „spotova za oglašavanje i spotova za teletrgovinu“ zamjenjuju se riječima: „kratkim televizijskim oglasima i kratkim oglasima za teletrgovinu“.

U stavku 3. riječi: „Promidžbeni spotovi“ zamjenjuju se riječima: „Oglašavanje“.

U stavku 4. riječi: „informativnih programa“ zamjenjuju se riječju: „vijesti“.

U stavku 6. riječi: „promidžbenim spotovima i/ili spotovima za teletrgovinu“ zamjenjuju se riječima: „kratkim televizijskim oglasima i/ili kratkim oglasima za teletrgovinu“.

Članak 16.

U članku 37. stavku 1. riječ: „športske“ zamjenjuje se riječju: „sportske“.

Članak 17.

U članku 41. stavku 3. podstavku 1. riječi: „su proizvođači tih djela osnovani“ zamjenjuju se riječima: „proizvođači tih djela imaju poslovni nastan“.

U podstavku 2. riječi: „su osnovani“ zamjenjuju se riječima: „imaju poslovni nastan“.

U podstavku 3. riječ: „osnovanih“ zamjenjuje se riječima: „s poslovnim nastanom“.

U stavku 4. riječ: „osnovanih“ zamjenjuje se riječima: „s poslovnim nastanom“.

Članak 18.

U članku 42. stavku 3. riječ: „športskim“ zamjenjuje se riječju: „sportskim“.

Članak 19.

U članku 44. stavku 4. riječ: „športskim“ zamjenjuje se riječju: „sportskim“.

Članak 20.

U članku 45. stavku 1. i 2. riječ: „osnovan“ zamjenjuje se riječima: „s poslovnim nastanom“, a riječ „značajnog“ zamjenjuje se riječju: „velikog“.

U stavku 4. riječ: „značajnog“ zamjenjuje se riječju: „velikog“.

U stavku 5. riječi: „vremenski odmak“ zamjenjuju se riječima: „vremensku odgodu“.

U stavku 6. riječi: „informativnog programa“ zamjenjuju se riječima: „programa općih vijesti“.

U stavku 7., 9., 10. i 12. riječ: „značajnog“ zamjenjuje se riječju: „velikog“.

Članak 21.

U naslovu iznad članka 46. riječ: „značajne“ zamjenjuje se riječju: „velike“.

U članku 46. stavku 1. i 2. riječ: „značajne“ zamjenjuje se riječju: „velike“.

U stavku 3. riječi: „Europske zajednice“ zamjenjuju se riječima: „Europske unije“.

U stavku 4. riječ: „značajne“ zamjenjuje se riječju: „velike“, a riječ: „besplatnog“ zamjenjuje se riječju: „slobodnog“.

Članak 22.

Naslov iznad članka 48. i članak 48. mijenjaju se i glase:

„Neprofitni pružatelji medijskih usluga i elektroničkih publikacija te neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa

Članak 48.

(1) Neprofitni pružatelji medijskih usluga mogu biti neprofitni nakladnici televizije i/ili radija te neprofitni pružatelji medijskih usluga iz članka 19. i 79. ovoga Zakona. Neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa mogu biti ustanove, vijeća i udruge nacionalnih manjina, obrazovne ustanove, zdravstvene ustanove te druge ustanove, vjerske zajednice, studentske udruge, školske udruge, udruge građana te druge nevladine udruge s pravnom osobnošću, kao i neprofitne zadruge posvećene zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih, vjerskih i drugih potreba javnosti.

(2) Dobit od djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa smiju koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti.

(3) Plaće radnika i naknade članovima tijela upravljanja i nadzora neprofitnih pružatelja medijskih usluga, neprofitnih pružatelja elektroničkih publikacija i neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili radijskih programa ne mogu premašiti iznos dobiven umnoškom najvećega koeficijenta složenosti poslova za radna mjesta I. vrste i osnove za izračun plaće sukladno zakonu kojim se uređuju plaće u javnim službama i podzakonskom propisu kojim se utvrđuju koeficijenti složenosti poslova za područje kulture.

(4) Status neprofitnoga pružatelja medijskih usluga u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri davanju koncesije ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti. Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti ne može se mijenjati status neprofitnoga pružatelja medijskih usluga.

(5) Neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnoga i/ili radijskog programa Vijeće za elektroničke medije na njihov zahtjev upisuje u Upisnik iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona. Neprofitni pružatelj elektroničkih publikacija, odnosno neprofitni proizvođač audiovizualnoga i/ili radijskog programa ne može se brisati iz Upisnika dok se ne opravdaju dodijeljena sredstva iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, odnosno ne izvrši povrat dodijeljenih sredstava sukladno odluci Vijeća za elektroničke medije.

(6) Detaljne kriterije upisa u Upisnik neprofitnoga pružatelja elektroničkih publikacija te neprofitnoga proizvođača audiovizualnoga i/ili radijskog programa u skladu s ovim Zakonom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona.

(7) Neprofitni pružatelj medijskih usluga može objavljivati promidžbene poruke u trajanju do 3 minute u jednome satu.

(8) Na neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe članka 16. – 18. i 29. – 32. te članka 35. ovoga Zakona.“.

Članak 23.

Iza članka 50. dodaje se članak 50.a koji glasi:

„Članak 50.a

Ne dovodeći u pitanje provedbu odredbe članka 77. ovoga Zakona, nije dopušteno ograničavati pružanje zaštićenih usluga, ili pratećih usluga, koje potječu iz druge države članice Europske unije te ograničavati slobodu prometa sredstava uvjetovanoga pristupa.“.

Članak 24.

Iza članka 51. dodaje se članak 51.a koji glasi:

„Članak 51.a

Nadzor nad provedbom odredbi članka 50. ovoga Zakona, pored Vijeća za elektroničke medije, provode u okviru svojega djelokruga gospodarski inspektori Državnog inspektorata i inspektori elektroničkih komunikacija Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije.“.

Članak 25.

U članku 54. stavku 1. u uvodnoj rečenici iza riječi: „u području medija“ dodaju se riječi: „u smislu ovoga Zakona“.

Članak 26.

U članku 56. stavku 1. riječi: „na temelju raspisanoga javnog natječaja za davanje“ zamjenjuju se riječima: „u provedenom postupku davanja“.

U stavku 2. riječi: „raspisani javni natječaji za davanje“ zamjenjuju se riječima: „objavljenu obavijest o namjeri davanja“.

Članak 27.

U članku 58. stavku 1. riječi: „javnom natječaju za davanje“ zamjenjuju se riječima: „postupku davanja“.

Članak 28.

Članak 64. mijenja se i glasi:

“(1) Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih programa i sadržaja nakladnika televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini, neprofitnih nakladnika televizije i/ili radija, neprofitnih pružatelja medijskih usluga iz članka

19. i 79. ovoga Zakona, neprofitnih pružatelja elektroničkih publikacija, neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili radijskih programa, koji su od javnog interesa i osobito su važni za:

- ostvarivanje prava građana na javno informiranje,
- poticanje kulturne raznolikosti i njegovanje baštine,
- razvoj odgoja i obrazovanja,
- razvoj znanosti,
- razvoj umjetnosti,
- poticanje stvaralaštva na narječjima hrvatskoga jezika,
- poticanje posebnih kulturnih projekata i manifestacija,
- nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj,
- poticanje razvoja svijesti o ravnopravnosti spolova i drugih najviših vrednota ustavnoga poretka,
- poticanje svijesti o ravnopravnosti rodnih identiteta i spolnoj orijentaciji,
- poticanje kvalitetnih programa za djecu i mlade kojima je cilj promicanje njihove dobrobiti,
- podizanje svijesti javnosti o sposobnostima i doprinosu osoba s invaliditetom, kao i promicanje i poštovanje njihovih prava i dostojanstva, uključujući borbu protiv stereotipa, predrasuda i štetnih postupaka prema osobama s invaliditetom,
- povijesno vjerodostojno prikazivanje Domovinskoga rata,
- razvoj i poticanje programa medijske pismenosti,
- zaštitu okoliša,
- promociju zdravlja i poticanje zdravstvene kulture.

(2) Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini, neprofitnim nakladnicima televizije i/ili radija, neprofitnim pružateljima medijskih usluga iz članaka 19. i 79. ovoga Zakona, neprofitnim pružateljima elektroničkih publikacija te neprofitnim proizvođačima audiovizualnih i/ili radijskih programa koje je izravno povezano s proizvodnjom programa i sadržaja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Kriteriji za dodjelu sredstava Fonda su:

- značenje audiovizualnog i/ili radijskog programa, odnosno sadržaja elektroničke publikacije za ostvarivanje ciljeva iz stavka 1. i 2. ovoga članka;
- kvaliteta i sadržajna inovativnost ponuđenog audiovizualnog i/ili radijskog programa, odnosno sadržaja elektroničke publikacije;
- interes za opći, odnosno lokalni ili regionalni kulturni razvitak;
- dostupnost programa i sadržaja osobama s invaliditetom;
- drugi kriteriji koje utvrdi Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka, u skladu s člankom 10. ovoga Zakona.

(4) Sredstva Fonda ne mogu se dodjeljivati nakladnicima televizije i/ili radija, neprofitnim pružateljima medijskih usluga iz članaka 19. i 79. ovoga Zakona te neprofitnim pružateljima elektroničkih publikacija kojima je Vijeće za elektroničke medije izreklo opomenu u prethodnih 12 mjeseci i/ili onima koji su u prethodnih 12 mjeseci prekršajno kažnjeni na temelju pravomoćne sudske odluke zbog kršenja odredbi ovoga Zakona.

(5) Na temelju kriterija iz stavka 3. ovoga članka Vijeće za elektroničke medije pravilnikom, uz prethodno mišljenje nadležnoga ministarstva, propisuje način i postupak provedbe javnoga natječaja za sufinanciranje audiovizualnih i radijskih programa te sadržaja elektroničkih publikacija iz sredstava Fonda, omjere raspoređivanja sredstava Fonda između pojedinih vrsta korisnika sredstava iz stavka 1. ovoga članka, praćenje trošenja sredstava i ostvarenje programa i sadržaja za koje su dodijeljena. Popis korisnika sredstava, programa i sadržaja za koje su sredstva dodijeljena i izvješća o njihovu ostvarenju objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća za elektroničke medije.

(6) Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće za elektroničke medije.

(7) Vijeće za elektroničke medije ovlašteno je angažirati stručne vrednovatelje radi pomoći prilikom ocjenjivanja prijave na javni natječaj za raspodjelu sredstava Fonda. Za stručne vrednovatelje mogu se angažirati osobe iz reda javnih djelatnika koje su medijski stručnjaci i stručnjaci za audiovizualne djelatnosti, ugledni intelektualci, priznati umjetnici i ostali javni djelatnici koji su se istaknuli zalaganjem za razvitak civilnoga društva, obranu ljudskih prava i sloboda, promicanje kulture, znanosti i umjetnosti, kao i zaštitu slobode medija i izražavanja. Djelokrug i način rada stručnih vrednovatelja propisuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz stavka 5. ovoga članka.“.

Članak 29.

Članak 71. mijenja se i glasi:

„Protiv odluka Vijeća žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor tužbom pred nadležnim upravnim sudom.“.

Članak 30.

U članku 73. stavku 1. riječi: „raspisuje javni natječaj za davanje“ zamjenjuju se riječima: „objavljuje obavijest o namjeri davanja“.

U stavku 2. riječi: „Javni natječaj“ zamjenjuju se riječju: „Obavijest“, a riječ: „raspisuje“ zamjenjuje se riječju: „objavljuje“.

Stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Postupak davanja koncesije i sadržaj obavijesti iz stavka 1. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom.“

U stavku 5. riječi: „javni natječaj“ zamjenjuju se riječima: „temelju obavijesti“, a riječ: „natječajem“ zamjenjuje se riječju: „obaviješću“.

U stavku 6. riječi: „odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju se riječima: „davanju koncesije“.

Stavak 7. mijenja se i glasi:

„(7) Odluku o davanju koncesije donosi Vijeće nakon provedenog postupka nadmetanja iz stavka 1. ovoga članka i provedenog postupka utvrđivanja uvjeta za davanje koncesije.“.

Stavak 8. mijenja se i glasi:

„(8) Odluka iz stavka 7. ovoga članka mora sadržavati:

- naziv davatelja koncesije,
- broj odluke i datum donošenja odluke,
- naziv odabranog najpovoljnijeg ponuditelja,
- osnovna prava i obveze davatelja koncesije i koncesionara,
- obvezu koncesionara da najkasnije do polovice roka na koji mu je dana koncesija započne s radom na svim dodijeljenim radijskim frekvencijama,
- vrstu i predmet koncesije,
- prirodu i opseg te mjesto, odnosno područje obavljanja djelatnosti koncesije,
- rok na koji se daje koncesija,
- posebne uvjete kojima tijekom trajanja koncesije mora udovoljavati odabrani najpovoljniji ponuditelj,
- iznos naknade za koncesiju ili osnovu za utvrđivanje iznosa naknade za koncesiju koju će koncesionar plaćati,
- rok u kojem je odabrani najpovoljniji ponuditelj obavezan sklopiti ugovor o koncesiji s davateljem koncesije, te posljedice nepoštivanja roka za potpisivanje ugovora o koncesiji,
- obrazloženje razloga za odabir najpovoljnijeg ponuditelja,
- uputu o pravnom lijeku,
- potpis odgovorne osobe i pečat davatelja koncesije.“.

Stavak 9. mijenja se i glasi:

„(9) Odluka o davanju koncesije može sadržavati i druge odgovarajuće podatke u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, podnesenom ponudom te odredbama ovoga Zakona, Zakona o koncesijama i pravilnika iz stavka 3. ovoga članka.“.

Članak 31.

U članku 74. stavku 1. riječi: „odabiru najpovoljnijeg ponuditelja“ zamjenjuju se riječima: „davanju koncesije“.

Stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Na temelju odluke o davanju koncesije Vijeće potpisuje s najpovoljnijim ponuditeljem ugovor o koncesiji.“.

Stavak 4. mijenja se i glasi:

„(4) Ako u roku utvrđenom u odluci iz stavka 2. ovoga članka najpovoljniji ponuditelj ne potpiše ugovor o koncesiji koji je sastavljen u pisanom obliku u skladu s dokumentacijom za nadmetanje, svim podacima iz obavijesti o namjeri davanja koncesije, odabranom

ponudom te odlukom o davanju koncesije, Vijeće će poništiti odluku o davanju koncesije, a ponuditelj nema pravo na naknadu štete.“.

Članak 32.

U članku 75. stavku 5. riječi: „natječajnu dokumentaciju“ zamjenjuju se riječima: „dokumentaciju za nadmetanje“, a riječi: „za javni natječaj“ zamjenjuju se riječima: „podnesenu na temelju obavijesti o namjeri davanja koncesije“.

Članak 33.

U članku 76. stavku 3. riječ: „konačnosti“ zamjenjuje se riječima: „dostave pružatelju medijskih usluga“.

Članak 34.

U članku 77. stavku 2. podstavku 1. riječi: „otvoreno, ozbiljno ili teško“ zamjenjuju se riječima: „očito, ozbiljno i teško“.

U podstavku 3. riječ: „utvrđenim“ zamjenjuje se riječju: „navodnim“.

U stavku 3. podstavak 1. mijenja se i glasi:
„- mjere su potrebne zbog jednog od sljedećih razloga: javne politike, posebno sprečavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv svakog raspirivanja mržnje na temelju rase, spola, vjere ili nacionalnosti te povrede ljudskog dostojanstva pojedinca; zaštite javnog zdravlja; javne sigurnosti, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane; te zaštitu potrošača uključujući ulagače,“.

Podstavak 2. mijenja se i glasi:

„- mjere se poduzimaju protiv audiovizualne medijske usluge na zahtjev koja dovodi u pitanje ciljeve iz stavka 3. podstavka 1. ovoga članka ili predstavlja ozbiljan ili značajan rizik da će ti ciljevi biti dovedeni u pitanje,“.

U podstavku 4. riječ: „kriminalističke“ zamjenjuje se riječju: „kaznene“.

Članak 35.

U članku 78. stavku 1. riječi: „raspisivanje javnog natječaja“ zamjenjuju se riječima: „objavu obavijesti o namjeri davanja koncesije“.

Članak 36.

U članku 82. stavku 1. točki 1. iza riječi: „audiovizualnih medijskih usluga“ dodaju se riječi: „odnosno pružanja usluga elektroničkih publikacija“, a iza riječi: „pružatelj medijskih usluga“ dodaju se riječi: „odnosno pružatelj elektroničkih publikacija“.

U točki 2. iza riječi: „članka 12.“ dodaju se riječi: „stavka 1.“.

U točki 4. iza riječi: „članku 16.“ dodaju se riječi: „stavku 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. i 8.“.

U točki 7. iza riječi: „članka 19.“ dodaju se riječi: „stavka 1.“.

U točki 9. riječi: „naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju“ zamjenjuju se riječima: „narušiti fizički, mentalni ili moralni razvoj“.

U točki 12. iza riječi: „članka 26.“ dodaju se riječi: „stavka 1., 2. i 3.“.

U točki 21. iza riječi: „članka 42.“ dodaju se riječi: „stavka 1. i 2.“.

U točki 22. iza riječi: „članka 44.“ dodaju se riječi: „stavka 1., 2. i 3.“.

U točki 26. riječ: „značajan“ zamjenjuje se riječima: „od velike važnosti“.

Članak 37.

U članku 83. stavku 1. točki 2. iza riječi: „članka 17.“ dodaju se riječi: „stavka 1.“.

U točki 4. brojka: „3“ zamjenjuje se brojkom: „2“.

Točka 6. mijenja se i glasi:

„6. sudjeluje u postupku davanja koncesije suprotno odredbi članka 58. stavka 1. ovoga Zakona,“.

Članak 38.

U članku 89. stavku 1. riječi: „članak 49. i 50. Ugovora o osnivanju Europske zajednice“ zamjenjuju se riječima: „članak 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije“.

U stavku 2. riječi: „članak 43. do 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice“ zamjenjuju se riječima: „članak 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije“.

Prijelazne i završne odredbe

Članak 39.

Vijeće za elektroničke medije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će propise na temelju ovlasti utvrđenih ovim Zakonom.

Članak 40.

Iznimno od odredbe članka 28. ovoga Zakona, do donošenja odluke tijela nadležnoga za zaštitu tržišnoga natjecanja, odnosno Europske komisije, kojom se odobrava program državne potpore utvrđen prema odredbama ovoga Zakona i pravilnika iz članka 28. ovoga Zakona, na dodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini i neprofitnim nakladnicima televizije i /ili radija primjenjivat će se odredbe članaka 48. i 64. Zakona o elektroničkim medijima (Narodne novine, br. 153/2009 i 84/2011) i Pravilnik o Fondu za

poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (Narodne novine, br. 51/2012 i 79/2012) te prema njima odobreni program državne potpore.

Za neprofitne pružatelje medijskih usluga koji imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti, neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnih i/ili radijskih programa iz članka 28. ovoga Zakona izdvojit će se u 2013. godini 3% sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, a u 2014. godini sredstva Fonda u iznosu utvrđenom pravilnikom iz članka 28. ovoga Zakona koja će se ovim korisnicima dodjeljivati kao potpore male vrijednosti prema odredbama ovoga Zakona, do primjene novog programa državne potpore iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 41.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u Narodnim novinama.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE ZAKON DONOSI

Zakon o elektroničkim medijima (Narodne novine, br. 153/2009 i 84/2011) uređuje donošenje podzakonskih propisa od strane regulatornog tijela Vijeća za elektroničke medije, vođenje određenih upisnika te rješavanje stvari i donošenje odluka na koje se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, br. 47/2009) i Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/2010).

Prema članku 71. Zakona o elektroničkim medijima, protiv odluka Vijeća za elektroničke medije nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske. Prema članku 12. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima, upravne sporove rješavanju upravni sudovi i Visoki upravni sud Republike Hrvatske, s time da se tužba protiv pojedinačnih odluka podnosi nadležnom Upravnom sudu u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku, dok Visoki upravni sud Republike Hrvatske rješava žalbe protiv presuda upravnih sudova. Mjesna nadležnost sudova određena je člankom 13. Zakona o upravnim sporovima tako da je za rješavanje u sporu mjesno nadležan upravni sud na području kojeg tužitelj ima prebivalište, odnosno sjedište, ako zakonom nije drukčije propisano. Ako tužitelj nema prebivalište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan sud na području kojeg tužitelj ima boravište. Ako tužitelj nema prebivalište, boravište ili sjedište u Republici Hrvatskoj, mjesno je nadležan upravni sud na području kojeg javnopravno tijelo koje je donijelo odluku u prvom stupnju ili je postupilo ima sjedište. S obzirom na navedeno, potrebno je uskladiti članak 71. Zakona o elektroničkim medijima sa Zakonom o općem upravnom postupku i Zakonom o upravnim sporovima.

S obzirom na tehnološki razvitak te sve veću ulogu tzv. trećeg medijskog sektora, neprofitnih medija, odnosno pružatelja elektroničkih publikacija (internetski portali) u suvremenom društvu u zadovoljavanju njegovih potreba za informativnim, obrazovnim, znanstvenim, stručnim, umjetničkim, kulturnim i drugim sadržajima, nužno je definirati status neprofitnih audiovizualnih i radijskih programa te elektroničkih publikacija na način prilagođen novim okolnostima tehnološkog razvitka i potreba suvremenog društva. U tom kontekstu, vodeći računa o potrebi poticanja proizvodnje kvalitetnih sadržaja, svakako se mora definirati i djelovanje neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili radijskih programa, čiji se status također mora propisati Zakonom, s obzirom na to da se radi o neprofitnom sektoru koji mora zadovoljiti posebne kriterije. Tako neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa mogu biti obrazovne ustanove, ustanove nacionalnih manjina te druge ustanove, vijeća i udruge nacionalnih manjina, vjerske zajednice, studentske udruge, školske udruge, udruge građana te druge nevladine udruge s pravnom osobnošću, kao i neprofitne zadruge posvećene zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih, vjerskih i drugih potreba javnosti.

Također je nužno radi postizanja napretka u poticanju pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija sredstva Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija učiniti dostupnim i tzv. trećem medijskom sektoru, neprofitnim medijima, odnosno pružateljima elektroničkih publikacija (internetski portali), koji imaju sve veću ulogu u suvremenom društvu. Tzv. treći medijski sektor zasad ovisi o projektnoj snalažljivosti i aktivizmu skupina entuzijasta, što onemogućuje ostvarivanje većih projekata i ideja te je stoga

potrebno sve neprofitne medije različitih zajednica, uključujući elektroničke publikacije, sustavno i trajno stimulirati putem različitih javnih natječaja s razrađenim ciljevima i evaluacijskim strategijama. Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u tom smislu predstavlja dobar alat, posebno uz aktivniji pristup, jasne kriterije i ciljeve politike sufinanciranja. Pružatelji elektroničkih publikacija osnaženi sve značajnijom ulogom u medijskom prostoru vidno pridonose pluralizmu i raznovrsnosti elektroničkih medija svojim sadržajima koji imaju javnu vrijednost te je stoga nastupilo vrijeme da se proizvodnja i objavljivanje takvih sadržaja evaluira i stimulira mjerama poticanja pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija iz sredstava navedenoga Fonda. Kategoriji korisnika poticajnih mjera svakako pripadaju i svi oni koji proizvode programe i sadržaje od javnog interesa, tj. neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa, bez kojih se ne može postići raznovrsnost i pluralizam kvalitetnih sadržaja namijenjenih zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba javnosti.

Kako bi se osigurala transparentnost u raspodjeli sredstava iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija i odgovarajuća primjena stručnih kriterija, potrebno je uvesti nezavisno procjenjivanje programa i sadržaja od strane stručnih vrednovatelja, koje za tu svrhu može angažirati Vijeće za elektroničke medije.

Također je tekst Zakona o elektroničkim medijima potrebno uskladiti s terminologijom koja je u međuvremenu prihvaćena u drugim propisima i u kontekstu prihvaćenog načina prevođenja pravne stečevine Europske unije izričajno precizirati.

II. PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM

Predloženim Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim medijima uređuju se sljedeća pitanja:

- usklađuje se Zakon o elektroničkim medijima sa Zakonom o općem upravnom postupku (Narodne novine, br. 47/2009), Zakonom o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/2010 i 143/2012), Kaznenim zakonom (Narodne novine, br. 125/2011 i 144/2012), Zakonom o koncesijama (Narodne novine, br. 143/2012) te Zakonom o uslugama (Narodne novine, br. 80/11);
- mijenja se definicija elektroničkih publikacija, terminološki se preuređuju i dorađuju definicije audiovizualnog programa, audiovizualne komercijalne komunikacije, oglašavanja, prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije, sponzorstva, teletrgovine i plasmana proizvoda te se uvodi definicija pojma neprofitnog proizvođača audiovizualnog i/ili radijskog programa; također se terminološki dorađuju i preciziraju i druge odredbe Zakona o elektroničkim medijima koje se odnose na prethodno navedene pojmove te nadležnost Republike Hrvatske, europska djela, privremeno ograničenje slobode prijenosa audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država;
- provodi se terminološko usklađenje s Lisabonskim ugovorom (SL C 306, 17. 12. 2007.), čijim stupanjem na snagu pojam Europske zajednice više ne postoji; definira se status neprofitnih pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija te neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili radijskih programa;
- uređuje se sufinanciranje programa i sadržaja iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija na način da se, pored sufinanciranja dosadašnjih korisnika sredstava Fonda, uvodi i sufinanciranje neprofitnih pružatelja elektroničkih publikacija (internetskih portala) te neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili

radijskih programa, kao i neprofitnih pružatelja medijskih usluga na zahtjev, odnosno neprofitnih pružatelja medijskih usluga koji su dobili dopuštenje Vijeća za satelitski, internetski, kabelski prijenos i druge dopuštene oblike prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa;

- uvodi se nezavisna evaluacija programa i sadržaja koji se sufinanciraju iz sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija od strane stručnih vrednovatelja, koje za tu svrhu može angažirati Vijeća za elektroničke medije;
- određuje se da nije dopušteno ograničavati pružanje zaštićenih usluga, ili pratećih usluga, koje potječu iz druge države članice Europske unije te ograničavati slobodu prometa sredstava uvjetovanoga pristupa;
- utvrđuje se da nadzor nad provedbom članka 50. u okviru svog djelokruga provode gospodarski inspektori Državnog inspektorata i inspektori elektroničkih komunikacija Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije;
- prijelaznim odredbama propisuje se rok u kojem će Vijeće za elektroničke medije donijeti propise na temelju ovlasti utvrđenih ovim Zakonom te se propisuje da će se, iznimno od odredbe članka 28. ovoga Zakona do donošenja odluke tijela nadležnoga za zaštitu tržišnoga natjecanja, odnosno Europske komisije, kojom se odobrava program državne potpore utvrđen prema odredbama ovoga Zakona i pravilnika iz članka 28. ovoga Zakona, na dodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini i neprofitnim nakladnicima televizije i /ili radija primjenjivat će se odredbe članaka 48. i 64. Zakona o elektroničkim medijima (Narodne novine, br. 153/2009 i 84/2011) i Pravilnik o Fondu za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (Narodne novine, br. 51/2012 i 79/2012) te prema njima odobreni program državne potpore. Za neprofitne pružatelje medijskih usluga koji imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti, neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnih i/ili radijskih programa iz članka 28. ovoga Zakona izdvojiti će se u 2013. godini 3% sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, a u 2014. godini sredstva Fonda u iznosu utvrđenom pravilnikom iz članka 28. ovoga Zakona koja će se ovim korisnicima dodjeljivati kao potpore male vrijednosti prema odredbama ovoga Zakona, do primjene novog programa državne potpore iz stavka 1. ovoga članka.

Slijedom navedenoga, donošenjem predloženoga Zakona uskladit će se Zakon o elektroničkim medijima sa Zakonom o općem upravnom postupku, Zakonom o upravnim sporovima, Kaznenim zakonom, Zakonom o koncesijama i Zakonom o uslugama te terminološki i izričajno doraditi, što će pridonijeti njegovoj učinkovitijoj primjeni u praksi. Također će se pridonijeti razvoju pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u Republici Hrvatskoj poticanjem neprofitnih pružatelja elektroničkih publikacija, neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili radijskih programa i neprofitnih pružatelja medijskih usluga iz članaka 19. i 79. Zakona iz sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija.

III. OBRAZLOŽENJE ODREDBI PREDLOŽENOG ZAKONA

Člankom 1. dodaje se članak 1.a u kojemu se navode akti Europske unije s kojima su odredbe Zakona usklađene.

Člankom 2. mijenja se članak 2. Zakona o elektroničkim medijima na način da se elektroničke publikacije definiraju kao urednički oblikovani programski sadržaji koji se objavljuju dnevno ili periodično putem interneta od strane pružatelja elektroničkih publikacija u svrhu javnog informiranja i obrazovanja. Također se preuređuju i preciziraju definicije audiovizualnog programa, pružatelja medijskih usluga, televizijskog emitiranja, audiovizualne medijske usluge na zahtjev, audiovizualne komercijalne komunikacije, oglašavanja, prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije, sponzorstva, teletgovine i plasmana proizvoda. Nadalje, uvodi se definicija neprofitnoga proizvođača audiovizualnoga i/ili radijskog programa kao proizvođača audiovizualnoga i/ili radijskog programa koji ispunjava uvjete propisane člankom 48. Zakona.

Člankom 3. mijenja se članak 5. kojim se uređuju uvjeti pod kojima fizičke ili pravne osobe mogu obavljati djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga, kao i usluga elektroničkih publikacija, na način da se iza stavka 1. dodaju dva nova stavka kojim se propisuje, da iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru može trajno obavljati djelatnost pružanja usluga elektroničkih publikacija u Republici Hrvatskoj ako se upiše u sudski ili drugi odgovarajući registar i ima uredništvo u Republici Hrvatskoj. Pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru može obavljati djelatnost pružanja usluga elektroničkih publikacija u Republici Hrvatskoj na privremenoj ili povremenoj osnovi sukladno odredbama Zakona o uslugama. Navedenim izmjenama provodi se usklađivanje sa Zakonom o uslugama.

Člankom 4. mijenja se članak 6. stavci 1., 2., 3., 4., 5., 6. i 8. kojima se uređuju slučajevi kada su pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske, na način da se ove odredbe terminološki preciziraju tako da se riječ „osnovan“ zamjenjuje riječima „ima poslovni nastan“. Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi, predmnijeva se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj. Ako pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi donose se u drugoj državi članici Europske unije, odnosno ako on ima sjedište u drugoj državi članici Europske unije, a uredničke odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi se donose u Republici Hrvatskoj, za pružatelja audiovizualnih medijskih usluga predmnijeva se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da je u Republici Hrvatskoj značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga. Ako u prethodnom slučaju, značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, predmnijeva se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište. Ako pak, značajan dio radne snage uključen u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga ne djeluje niti u Republici Hrvatskoj niti u drugoj državi članici Europske unije, predmnijeva se da pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonodavstvom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu povezanost s hrvatskim gospodarstvom. Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnoj medijskoj usluzi se donose u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, predmnijeva se da ima poslovni nastan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da značajan dio radne snage uključene u obavljanje djelatnosti pružanja audiovizualnih medijskih usluga djeluje u Republici Hrvatskoj. Također

se u stavku 7. precizira kriterij za nadležnost koji se odnosi na satelitsku vezu na način da se određuje da se radi o korištenju uzlazne satelitske veze od strane pružatelja audiovizualnih medijskih usluga.

Člankom 5. mijenja se članak 9. podstavak 9. na način da se riječ „športa“ zamjenjuje riječju „sporta“ čime se provodi terminološko usklađenje s obzirom na raniju uporabu ove riječi u definiciji audiovizualnog programa.

Člankom 6. mijenja se članak 11. podstavak 2. tako da se određuje da je pružatelj audiovizualnih medijskih usluga dužan primateljima usluga omogućiti pristup, između ostaloga, i informacijama o njegovoj adresi na kojoj on ima poslovni nastan.

Člankom 7. mijenja se članak 16. na način da se u stavku 4., 6., 7. i 8., koji uređuju uvjete za emitiranje audiovizualnih komercijalnih komunikacija, jezično uređuje i precizira njihov sadržaj na način da se zamjenjuju pojedine riječi kako bi se precizirali uvjeti za emitiranje audiovizualnih komercijalnih komunikacija. Posebno se u tekstu riječi koje se odnose na medicinske proizvode i pružanje zdravstvenih usluga zamjenjuju riječima lijekove i liječenje.

Člankom 8. mijenja se članak 17. koji uređuje sponzoriranje na način da se u stavcima 1., 4. i 5. jezično uređuje i precizira njihov sadržaj na način da se riječ „logotipom“ zamjenjuje riječima „znakom tvrtke“, riječi „informativni program“ zamjenjuju riječima „programi o tekućim događajima“. Također se stavkom 3. propisuje da kad audiovizualne medijske usluge ili programe sponzoriraju poduzeća čije djelatnosti uključuju proizvodnju ili prodaju lijekova i liječenje može se promicati ime ili ugled tog poduzeća, ali se ne smije promicati određene lijekove ili liječenje dostupne isključivo na liječnički recept.

Člankom 9. mijenja se članak 18. stavci 2., 4., 5. i 6. koji uređuju plasman proizvoda na način da se pojedine odredbe jezično uređuju na način da se riječi „trgovačko društvo“ zamjenjuju riječju „poduzeće“ koji je kao pojam prihvaćen u kontekstu prijevoda pravne stečevine EU. U stavku 6. propisuje se da u svakom slučaju audiovizualni programi ne smiju uključivati plasman duhanskih proizvoda ili cigareta ili plasman proizvoda poduzeća čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, ili posebnih lijekova ili liječenja dostupnih samo na liječnički recept.

Člankom 10. mijenja se članak 20. stavak 1. na način da propisuje da su audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje mogu ozbiljno narušiti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika dostupne isključivo na način kojim se osigurava da maloljetnici obično neće čuti ili gledati takve audiovizualne medijske usluge na zahtjev.

Člankom 11. mijenja se članak 22. stavak 3. na način da se riječ „postupak“ zamjenjuje riječju „način“. Ovim se mijenja odredba kojom bi se pravilnikom uređivao postupak utvrđivanja uvjeta, što u smislu Zakona o općem upravnom postupku ne može biti sadržaj pravilnika.

Člankom 12. mijenja se članak 26. stavak 2. i 3. na način da se preciziraju odredbe koje se odnose na zaštitu fizičkog, mentalnog ili moralnog razvoja maloljetnika od audiovizualnih i radijskih programa koji su za njih štetni, na način da se precizira da se radi o narušavanju fizičkog, mentalnog ili moralnog razvoja maloljetnika. U slučajevima iz stavka 3. ovoga članka potrebno je osigurati da maloljetnici u području prijenosa neće obično čuti ili gledati za njih štetne programe.

Člankom 13. mijenja se članak 29. stavak 2. kojim se uređuje oglašavanje na način da se propisuje da su pojedinačni kratki televizijski oglasi i kratki oglasi za teletrgovinu, osim u prijenosu sportskih događaja, iznimka. Izmjena je ove odredbe nužna kako bi se ona uskladila s novim izričajima koji se koriste u ovom Zakonu.

Člankom 14. mijenja se članak 31. na način da se u stavku 3., koji uređuje teletrgovinu, riječi „zdravstvenih usluga“ zamjenjuju riječima „liječenja“, čime se zabranjuje teletrgovina lijekova, medicinskih proizvoda i liječenja. Radi se o terminološkom usklađenju ove odredbe.

Člankom 15. se u članku 32. stavku 1., 3. i 6., koji uređuje trajanje oglašavanja, riječi „spotova za oglašavanje i spotova za teletrgovinu“ zamjenjuju riječima „kratkih televizijskih oglasa i kratkih oglasa za teletrgovinu“, čime se usvajaju hrvatski izričaji za pojam spota, odnosno ujednačava prethodno usvojena terminologija. U stavku 4. riječi „informativnih programa“ zamjenjuju se riječju „vijesti“.

Člankom 16. mijenja se članak 37. stavak 1. na način da se riječ „športske“ zamjenjuje riječju „sportske“, čime se provodi terminološko usklađenje s obzirom na raniju uporabu riječi sport u definiciji audiovizualnog programa.

Člankom 17. mijenja se članak 41. stavak 3. podstavak 1. i 2., kojim se uređuje definicija europskog djela, na način da se riječi „su osnovani“ zamjenjuju riječima „imaju poslovni nastan“, dok se u stavku 3. podstavku 3. i stavku 4. riječ „osnovanih“ zamjenjuje riječima „s poslovnim nastanom“, pri čemu se misli na proizvođače europskog djela s poslovnim nastanom u određenim državama. Radi se o jezičnom uređenju u skladu s prihvaćenom terminologijom da proizvođači europskih djela imaju poslovni nastan u određenoj državi.

Člankom 18. mijenja se članak 42. stavak 3. na način da se riječ „športskim“ zamjenjuje riječju „sportskim“, čime se provodi terminološko usklađenje s obzirom na raniju uporabu ove riječi u definiciji audiovizualnog programa.

Člankom 19. mijenja se članak 44. stavak 4. na način da se riječ „športskim“ zamjenjuje riječju „sportskim“, čime se provodi terminološko usklađenje s obzirom na raniju uporabu ove riječi u definiciji audiovizualnog programa.

Člankom 20. mijenja se članak 45., koji uređuje pravo na kratku informaciju, na način da se u stavcima 1. i 2. riječ „osnovan“ zamjenjuje riječima „s poslovnim nastanom“, čime se precizira da se radi o nakladnicima televizije i/ili radija s poslovnim nastanom, te se u stavcima 1., 2., 4., 7., 9., 10. i 12. riječ „značajnog“ zamjenjuje riječju „velikog“, čime se određuje da se pravo na kratku informaciju može ostvariti u odnosu na događaje od velikog interesa za javnost. Također se u stavku 5. riječi „vremenski odmak“ zamjenjuju riječima „vremensku odgodu“. U stavku 6. riječi „informativnog programa“ zamjenjuju se riječima „programa općih vijesti“.

Člankom 21. u naslovu iznad članka 46., koji uređuje pravo javnosti na praćenje događaja od značajne važnosti za društvo, riječ „značajne“ u naslovu zamjenjuje se riječju „velike“. Nadalje, mijenja se članak 46. tako da se u stavcima 1., 2. i 4. riječ „značajne“ zamjenjuje riječju „velike“, čime se definira pravo javnosti na praćenje događaja od velike važnosti za društvo. Također, riječi: „Europske zajednice“ zamjenjuju se riječima: „Europske unije“, čime se provodi terminološko usklađenje ove odredbe s Lisabonskim ugovorom (SL C 306, 17. 12.

2007.), koji je stupio na snagu 1. prosinca 2009. godine i čijim stupanjem na snagu pojam Europske zajednice nestaje iz europskoga pravnog i političkog života. U stavku 4. se riječ: „besplatnog“ zamjenjuje riječju: „slobodnog.“

Člankom 22. mijenja se naslov iznad članka 48. te dodaje novi članak 48. koji definira neprofitne pružatelje medijskih usluga, neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnih i/ili radijskih programa. Neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa mogu biti ustanove, vijeća i udruge nacionalnih manjina, obrazovne ustanove, zdravstvene ustanove te druge ustanove, vjerske zajednice, studentske udruge, školske udruge, udruge građana te druge nevladine udruge s pravnom osobnošću, kao i neprofitne zadruge posvećene zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih, vjerskih i drugih potreba javnosti. Dobit od djelatnosti iz stavka 1. neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa smiju koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti. Također se određuje iznos koji ne smiju premašiti plaće i druge naknade radnika te naknade članovima tijela upravljanja i nadzora navedenih pravnih osoba. Status neprofitnoga pružatelja medijskih usluga u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri davanju, koncesije ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti. Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji ili dopuštenja za obavljanje djelatnosti ne može se mijenjati status neprofitnoga pružatelja medijskih usluga. Neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnoga i/ili radijskog programa Vijeće za elektroničke medije na njihov zahtjev upisuje u Upisnik iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona. Neprofitni pružatelj elektroničkih publikacija, odnosno neprofitni proizvođač audiovizualnoga i/ili radijskog programa, ne može se brisati iz Upisnika dok se ne opravdaju dodijeljena sredstva iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, odnosno ne izvrši povrat dodijeljenih sredstava sukladno odluci Vijeća za elektroničke medije. Detaljne kriterije upisa u Upisnik neprofitnoga pružatelja elektroničkih publikacija te neprofitnoga proizvođača audiovizualnoga i/ili radijskog programa u skladu s ovim Zakonom utvrđuje Vijeće pravilnikom iz članka 75. stavka 6. ovoga Zakona. Neprofitni pružatelj medijskih usluga može objavljivati promidžbene poruke do 3 minute u jednome satu. Na neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija na odgovarajući se način primjenjuju i odredbe članaka 16. – 18. i 29. – 32. te članka 35. ovoga Zakona.

Člankom 23. iza članka 50. dodaje se članak 50.a koji propisuje se da, ne dovodeći u pitanje provedbu odredbe članka 77. Zakona o elektroničkim medijima, nije dopušteno ograničavati pružanje zaštićenih usluga, ili pratećih usluga, koje potječu iz druge države članice Europske unije, te ograničavati slobodu prometa sredstava uvjetovanoga pristupa. To znači da je moguće iznimno u slučajevima predviđenima člankom 77. Zakona o elektroničkim medijima ograničiti pružanje zaštićenih usluga i promet sredstvima uvjetovanoga pristupa, napose kada se radi o kršenju odredbi koje se odnose na zabranu govora mržnje i zaštitu maloljetnika.

Člankom 24. se iza članka 51. dodaje članak 51.a kojim se propisuje da nadzor nad provedbom odredbe članka 50. Zakona, pored Vijeća za elektroničke medije, provode u okviru svojega djelokruga gospodarski inspektori Državnog inspektorata i inspektori elektroničkih komunikacija Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije.

Člankom 25. mijenja se članak 54. na način da se u stavku 1. u uvodnoj rečenici iza riječi „u području medija“ dodaju riječi „u smislu ovoga Zakona“ kako se pojam „koncentracija“ ne bi

pogrešno tumačio kao koncentracija poduzetnika u smislu propisa kojima je uređeno tržišno natjecanje.

Člankom 26. mijenja se članak 56. na način da se terminološki usklađuje sa Zakonom o koncesijama (Narodne novine, br. 143/2012).

Člankom 27. mijenja se članak 58. na način da se terminološki usklađuje sa Zakonom o koncesijama.

Člankom 28. mijenja se članak 64. Zakona te se propisuju korisnici, način i kriteriji raspodjele sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija. Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih programa nakladnika televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini, neprofitnih nakladnika televizije i/ili radija, neprofitnih pružatelja medijskih usluga iz članka 19. i 79. Zakona, neprofitnih pružatelja elektroničkih publikacija kao i neprofitnih proizvođača audiovizualnih i/ili radijskih programa koji su od javnog interesa i osobito su važni za ostvarivanje prava građana na javno informiranje, poticanje kulturne raznolikosti i njegovanje baštine, razvoj odgoja, obrazovanja, znanosti i umjetnosti, poticanje stvaralaštva na narječjima hrvatskoga jezika, poticanje posebnih kulturnih projekata i manifestacija, nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj, poticanje razvoja svijesti o ravnopravnosti spolova i drugih najviših vrednota ustavnog poretka, poticanje svijesti o ravnopravnosti rodnih identiteta i spolnoj orijentaciji, poticanje kvalitetnih programa za djecu i mlade kojima je cilj promicanje njihove dobrobiti, podizanje svijesti javnosti o sposobnostima i doprinosu osoba s invaliditetom, kao i promicanje i poštovanje njihovih prava i dostojanstva, uključujući borbu protiv stereotipa, predrasuda i štetnih postupaka prema osobama s invaliditetom, povijesno vjerodostojno prikazivanje Domovinskoga rata te razvoj i poticanje programa medijske pismenosti, zaštitu okoliša, promociju zdravlja i poticanje zdravstvene kulture. Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini, neprofitnim nakladnicima televizije i/ili radija, neprofitnim pružateljima medijskih usluga iz članka 19. i 79. Zakona, neprofitnim pružateljima elektroničkih publikacija te neprofitnim proizvođačima audiovizualnih i/ili radijskih programa koje je izravno povezano s proizvodnjom programa i sadržaja iz stavka 1. ovoga članka. Također su propisani kriteriji za dodjelu sredstava Fonda. Sredstva Fonda ne mogu se dodjeljivati nakladnicima televizije i/ili radija, neprofitnim pružateljima medijskih usluga iz članka 19. i 79. Zakona te neprofitnim pružateljima elektroničkih publikacija kojima je Vijeće za elektroničke medije izreklo opomenu u prethodnih 12 mjeseci i/ili onima koji su u prethodnih 12 mjeseci prekršajno kažnjeni na temelju pravomoćne sudske odluke zbog kršenja odredbi ovoga Zakona. Vijeće za elektroničke medije pravilnikom, uz prethodno pribavljeno mišljenje nadležnoga ministarstva, propisuje način i postupak provedbe javnoga natječaja za sufinanciranje audiovizualnih i radijskih programa te sadržaja elektroničkih publikacija iz sredstava Fonda, omjere raspoređivanja sredstava Fonda između pojedinih vrsta korisnika sredstava iz stavka 1. ovoga članka, način vrednovanja programa, praćenje trošenja sredstava i ostvarenje programa i sadržaja za koje su dodijeljena. Popis korisnika sredstava, programa i sadržaja za koje su sredstva dodijeljena i izvješća o njihovom ostvarenju objavljuju se na mrežnoj stranici Vijeća. Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće za elektroničke medije koje može angažirati stručne vrednovatelje kao stručno tijelo radi pomoći prilikom ocjenjivanja prijava na javni natječaj za raspodjelu sredstava Fonda. Također se propisuje koje uvjete stručni vrednovatelji trebaju ispunjavati.

Člankom 29. mijenja se članak 71. Zakona o elektroničkim medijima na način da se propisuje da protiv odluka Vijeća za elektroničke medije žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor tužbom pred nadležnim upravnim sudom. Nadležni upravni sudovi su u Zagrebu, Splitu, Rijeci i Osijeku, u skladu s člankom 6. Zakona o područjima i sjedištima sudova (Narodne novine, br. 144/2010 i 84/2011). Ovim se člankom odredba članka 71. usklađuje sa Zakonom o općem upravnom postupku i Zakonom o upravnim sporovima.

Člankom 30. mijenja se članak 73. na način da se terminološki usklađuje sa Zakonom o koncesijama, te se propisuje sadržaj odluke o davanju koncesije također u skladu sa Zakonom o koncesijama.

Člankom 31. mijenja se članak 74. na način da se terminološki usklađuje sa Zakonom o koncesijama.

Člankom 32. mijenja se članak 75. na način da se terminološki usklađuje sa Zakonom o koncesijama.

Člankom 33. mijenja se članak 76. stavak 3. na način da se riječ „konačnosti“ zamjenjuje riječima „dostave pružatelju medijskih usluga“ s obzirom da Zakon o općem upravnom postupku (Narodne novine, br. 47/2009) ne poznaje institut konačnosti.

Člankom 34. mijenja se članak 77. stavak 2. podstavak 1., koji uređuje uvjete pod kojima se može privremeno ograničiti sloboda prijenosa audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, na način da se riječi „otvoreno, ozbiljno ili teško“ zamjenjuju riječima „očito, ozbiljno i teško“. U stavku 2. podstavku 3. riječ „utvrđenim“ zamjenjuje se riječju „navodnim“. Navedenim izmjenama preciziraju se ove odredbe kako bi se odredilo da se radi o kumulativnoj primjeni obilježja određenoga postupanja nakladnika. Također, te povrede ne moraju biti utvrđene, već je dovoljno da se radi o navodnim povredama, budući da se u pogledu pojedinih povreda mogu voditi postupci koji mogu trajati dulji period. Na ovaj način omogućuje se obavještanje Europske komisije o otkrivenim povredama. Stavak 3. podstavak 1. mijenja se na način da se propisuje da će se mjere iz stavka 1. ovoga Zakona poduzeti u odnosu na audiovizualne medijske usluge na zahtjev ako su ispunjeni uvjeti da su mjere potrebne zbog jednog od sljedećih razloga: javne politike, posebno sprečavanja, istrage, otkrivanja i progona kaznenih djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv svakog raspirivanja mržnje na temelju rase, spola, vjere ili nacionalnosti te povrede ljudskog dostojanstva pojedinca; zaštite javnog zdravlja; javne sigurnosti, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane; te zaštitu potrošača uključujući ulagače. Navedene mjere mogu se poduzimati protiv audiovizualne medijske usluge na zahtjev koja dovodi u pitanje prethodno navedene ciljeve ili predstavlja ozbiljan ili značajan rizik da će ti ciljevi biti dovedeni u pitanje. U podstavku 4. riječ „kriminalističke“ zamjenjuje se riječju „kaznene“.

Člankom 35. mijenja se članak 78. stavak 1. kako bi se terminološki uskladio sa Zakonom o koncesijama na način da se izričaj „raspisivanje javnog natječaja“ zamjenjuje izričajem „objava obavijesti o namjeri davanja koncesije“.

Člankom 36. mijenja se članak 82., koji sadrži prekršajne odredbe, na način da se u pojedinim točkama specificiraju i preciziraju stavci odredbi Zakona na koje se prekršaj odnosi, što će omogućiti bolju primjenu tih odredbi. Također, provedeno je usklađivanje s odredbama Kaznenog zakona. Kako je utvrđeno da prekršaj objavljivanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga suprotno zabrani iz članka 12. stavka 2. Zakona o

elektroničkim medijima predstavlja i kazneno djelo javnog poticanja na nasilje i mržnju iz članka 325. Kaznenog zakona, a objavljivanje suprotno odredbi stavka 3. članka 12. kazneno djelo povrede privatnosti djeteta iz članka 178. Kaznenog zakona, bilo je nužno brisati ove prekršaje iz Zakona o elektroničkim medijima. Slijedom navedenoga, prekršajna odredba o povredi odredbi članka 12. stavka 2. i 3. Zakona o elektroničkim medijima ne predstavlja više prekršaj predviđen člankom 82. stavkom 1. točkom 2. Zakona o elektroničkim medijima. Prekršajno se odgovara samo za povredu članka 12. stavka 1. Zakona. U točkama 9. i 26. provedeno je jezično usklađenje u skladu s izmjenama u tekstu ovoga Zakona.

Člankom 37. mijenja se članak 83. na način da se u pojedinim točkama specificiraju stavci odredbi Zakona čije kršenje predstavlja prekršaj. U stavku 1. točka 6. također se terminološki usklađuje sa Zakonom o koncesijama.

Člankom 38. se u članku 89. stavku 1. riječi „članak 49. i 50. Ugovora o osnivanju Europske zajednice“ zamjenjuju riječima „članak 56. i 57. Ugovora o funkcioniranju Europske unije“. U stavku 2. riječi „članak 43. do 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice“ zamjenjuju se riječima „članak 49. do 55. Ugovora o funkcioniranju Europske unije“. Navedenim izmjenama provedeno je terminološko usklađenje ovih odredaba s Lisabonskim ugovorom (SL C 306, 17. 12. 2007.), koji je stupio na snagu 1. prosinca 2009. godine i čijim stupanjem na snagu pojam Europske zajednice više ne postoji. Također je provedeno usklađenje članaka s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije kao sastavnim dijelom Lisabonskog ugovora.

Člankom 39. propisano je da će Vijeće za elektroničke medije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propise na temelju ovlasti utvrđenih ovim Zakonom.

Člankom 40. propisano je da će se, iznimno od odredbe članka 28. ovoga Zakona, do donošenja odluke tijela nadležnoga za zaštitu tržišnoga natjecanja, odnosno Europske komisije, kojom se odobrava program državne potpore utvrđen prema odredbama ovoga Zakona i pravilnika iz članka 28. ovoga Zakona, na dodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini i neprofitnim nakladnicima televizije i /ili radija primjenjivati odredbe članaka 48. i 64. Zakona o elektroničkim medijima (Narodne novine, br. 153/2009 i 84/2011) i Pravilnik o Fondu za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (Narodne novine, br. 51/2012 i 79/2012) te prema njima odobreni program državne potpore. Za neprofitne pružatelje medijskih usluga koji imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti, neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnih i/ili radijskih programa iz članka 28. ovoga Zakona izdvojiti će se u 2013. godini 3% sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, a u 2014. godini sredstva Fonda u iznosu utvrđenom pravilnikom iz članka 28. ovoga Zakona koja će se ovim korisnicima dodijeliti kao potpore male vrijednosti prema odredbama ovoga Zakona do primjene novog programa državne potpore iz stavka 1. ovoga članka.

Člankom 41. propisano je da Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. RAZLIKE IZMEĐU RJEŠENJA KOJA SE PREDLAŽU KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA U ODNOSU NA RJEŠENJA IZ PRIJEDLOGA ZAKONA I RAZLOZI ZBOG KOJIH SU RAZLIKE NASTALE

Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o elektroničkim medijima prihvaćen je u Hrvatskom saboru 1. veljače 2013. godine, nakon što je razmotren na saborskoj sjednici i na sjednicama radnih tijela. Sve primjedbe i prijedlozi pomno su razmotreni te je veći dio primjedbi uvršten u ovaj tekst Konačnoga prijedloga.

Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora predložio je da se u članku 48. stavcima 1. i 2. Zakona o elektroničkim medijima izvrši dopuna kojom bi se među programe i sadržaje od interesa javnosti uključili i programi i sadržaji koji zadovoljavaju vjerske potrebe. Navedeno je prihvaćeno i ugrađeno u članak 22. Konačnog prijedloga zakona kojim se mijenja članak 48. Zakona te je propisano da pravne osobe navedene u stavku 1. istoga članka mogu biti, među ostalim, vjerske zajednice te da iste pravne osobe moraju biti posvećene zadovoljavanju, pored ostalih navedenih, vjerskih potreba javnosti.

Nadalje, u gore navedenom Odboru predloženo je da kriteriji za određivanje statusa neprofitnih audiovizualnih i/ili radijskih programa trebaju biti određeni Zakonom, a ne pravilnikom Vijeća za elektroničke medije, što je prihvaćeno te je iz članka 22. Konačnog prijedloga zakona brisana odredba kojom je bilo propisano da će Vijeće za elektroničke medije detaljne kriterije za određivanje statusa neprofitnih audiovizualnih i/ili radijskih programa propisati pravilnikom.

Također je predloženo da se u članku 22. kojim se mijenja članak 48. riječi: „manjinske ustanove“ zamijene riječima: „ustanove nacionalnih manjina“ sukladno Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina. Člankom 22. stavkom 3. Ustavnoga zakona propisano je da djelatnost javnoga priopćavanja mogu obavljati pripadnici nacionalnih manjina, njihova vijeća nacionalnih manjina i predstavnici nacionalnih manjina te njihove udruge. Svi navedeni subjekti, a ne samo ustanove nacionalnih manjina, imaju status neprofitnih pravnih osoba. Uzevši u obzir navedeno, izmijenjen je članak 48. stavak 1. na način da neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa mogu biti, uz ostale, ustanove nacionalnih manjina te vijeća i udruge nacionalnih manjina. Članak 22. Konačnog prijedloga zakona dopunjen je i odredbom kojom se propisuje da se na neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija na odgovarajući način primjenjuju i odredbe članaka 16. – 18. i 29. – 32. te članka 35. ovoga Zakona

Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina također je predložio da se članak 64. Zakona nadopuni na način da se propiše da programi koji se potiču sredstvima Fonda trebaju biti prilagođeni osobama s invaliditetom, što je sukladno odredbi članka 21. Konvencije o osobama s invaliditetom. Navedena je primjedba prihvaćena i ugrađena u odredbu članka 28. Konačnog prijedloga zakona kojim se mijenja članak 64. na način da se kao jedan od kriterija za dodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija propisuje pristupačnost programa i sadržaja osobama s invaliditetom.

Jednako tako, članak 28. kojim se mijenja članak 64. stavak 6. Zakona preuređen je na način da se propisuje da pravilnik iz navedene odredbe donosi Vijeće za elektroničke medije uz prethodno mišljenje nadležnoga ministarstva. Odredba kojom se propisuje da neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnog i/ili radijskog programa Vijeće za elektroničke medije upisuje u Upisnik na njihov zahtjev te isti ne mogu biti brisani iz njega dok se ne opravdaju dodijeljena sredstva iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, odnosno ne izvrši povrat dodijeljenih sredstava, premještena je iz članka 28. kojim se uređuje Fond za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija u članak 22. Konačnoga prijedloga Zakona kojim se uređuje status neprofitnih pružatelja medijskih usluga i elektroničkih publikacija te neprofitni proizvođači audiovizualnih i /ili radijskih programa. U članku 28. Konačnog prijedloga Zakona kojim se mijenja članak 64. među programe koji se potiču sredstvima Fonda uvršteni su i programi važni za zaštitu okoliša i promociju zdravlja i poticanje zdravstvene kulture.

Uvedena je i odredba po kojoj gospodarski inspektori Državnog inspektorata i inspektori elektroničkih komunikacija Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije u okviru svojega djelokruga provode nadzor nad provedbom članka 50. koji zabranjuje ograničavanje pružanja zaštićenih usluga ili pratećih usluga koje potječu iz druge države članice Europske unije te ograničavanja slobode prometa sredstvima uvjetovanoga pristupa.

Također je izmijenjena definicija elektroničkih publikacija, terminološki se preuređuju i doraduju definicije audiovizualnog programa, audiovizualne komercijalne komunikacije, oglašavanja, prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije, sponzorstva, teletrgovine i plasmana proizvoda te se uvodi definicija pojma neprofitnog proizvođača audiovizualnog i/ili radijskog programa. Terminološki se doraduju i preciziraju i druge odredbe Zakona o elektroničkim medijima koje se odnose na prethodno navedene pojmove te nadležnost Republike Hrvatske, europska djela, privremeno ograničenje slobode prijenosa audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država.

Provedeno je i usklađivanje sa Zakonom o uslugama na način da se u članku 5. Zakona dodaju novi stavci kojima se propisuje da pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru može trajno obavljati djelatnost pružanja usluga elektroničkih publikacija u Republici Hrvatskoj ako se upiše u sudski ili drugi odgovarajući registar i ima uredništvo u Republici Hrvatskoj. Pružatelj elektroničkih publikacija sa sjedištem u drugoj državi članici Europske unije ili drugoj državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru može obavljati djelatnost pružanja usluga elektroničkih publikacija u Republici Hrvatskoj na privremenoj ili povremenoj osnovi sukladno odredbama Zakona o uslugama.

Tako je člankom 34. Konačnoga prijedloga Zakona precizirana odredba članka 77. stavka 2. podstavka 1. Zakona te se propisuje da Vijeće za elektroničke medije može poduzeti odgovarajuće mjere, tj. privremeno ograničiti slobodu prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, ako televizijsko emitiranje koje dolazi iz druge zemlje članice Europske unije očito, ozbiljno i teško krši odredbe članka 26. stavka 2. i 3. Zakona koje propisuju mjere zaštite mladeži te zabranu govora mržnje. Navedenim izmjenama preciziraju se ove odredbe kako bi se odredilo da se radi o kumulativnoj primjeni obilježja određenoga postupanja nakladnika. Također, te povrede ne moraju biti utvrđene, već je dovoljno da se radi o navodnim povredama, budući da se u pogledu pojedinih povreda mogu voditi pojedini postupci koji mogu trajati dulji period. Na ovaj način omogućuje se obavještanje Europske

komisije o otkrivenim povredama. Preciziraju se i drugi slučajevima u kojima je Republika Hrvatska ovlaštena poduzimati ove mjere kada se radi audiovizualnoj medijskoj usluzi na zahtjev.

Člancima 21. i 38. Konačnoga prijedloga zakona provedeno je terminološko usklađenje ovih odredaba s Lisabonskim ugovorom (SL C 306, 17. 12. 2007.), koji je stupio na snagu 1. prosinca 2009. godine i čijim je stupanjem na snagu pojam Europske zajednice zamijenjen pojmom Europske unije. Također je provedeno usklađenje članaka s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije kao sastavnim dijelom Lisabonskog ugovora.

Slijedom navedenoga, Konačni prijedlog zakona je nadopunjen nizom odredbi kojima se Zakon terminološki i jezično usklađuje s pojmovima koji su već usvojeni u važećem zakonodavstvu Republike Hrvatske ili u kontekstu prijevoda pravne stečevine Europske unije.

Također, Nacrt konačnog prijedloga usklađen je sa Kaznenim zakonom (Narodne novine, br. 125/2011 i 144/2012) te je terminološki usklađen sa novim Zakonom o koncesijama (Narodne novine, br. 143/2012).

Prijelaznim odredbama propisano je da će Vijeće za elektroničke medije u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti propise na temelju ovlasti utvrđenih ovim Zakonom. Člankom 40. Konačnog prijedloga zakona propisano je da će se, iznimno od odredbe članka 28. ovoga Zakona, do donošenja odluke tijela nadležnoga za zaštitu tržišnoga natjecanja, odnosno Europske komisije, kojom se odobrava program državne potpore utvrđen prema odredbama ovoga Zakona i pravilnika iz članka 28. ovoga Zakona na dodjelu sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini i neprofitnim nakladnicima televizije i /ili radija primjenjivati odredbe članaka 48. i 64. Zakona o elektroničkim medijima (Narodne novine, br. 153/2009 i 84/2011) i Pravilnik o Fondu za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija (Narodne novine, br. 51/2012 i 79/2012) te prema njima odobreni program državne potpore. Za neprofitne pružatelja medijskih usluga koji imaju dopuštenje za obavljanje djelatnosti, neprofitne pružatelje elektroničkih publikacija i neprofitne proizvođače audiovizualnih i/ili radijskih programa iz članka 28. ovoga Zakona izdvojiti će se u 2013. godini 3% sredstava Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija, a u 2014. godini sredstva Fonda u iznosu utvrđenom pravilnikom iz članka 28. ovoga Zakona koja će se ovim korisnicima dodijeliti kao potpore male vrijednosti prema odredbama ovoga Zakona do primjene novog programa državne potpore iz stavka 1. ovoga članka.

VI. PRIJEDLOZI I MIŠLJENJA DANI NA PRIJEDLOG ZAKONA KOJE PREDLAGATELJ NIJE PRIHVATIO, S OBRAZLOŽENJEM

Odbor za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Hrvatskoga sabora predložio je da se zadrži rješenje sadržano u članku 48. stavku 2. Zakona na snazi prema kojem nakladnici neprofitne televizije i /ili radija mogu biti samo udruge i ustanove s najmanje tri godine neprekidnoga i javno priznatog rada. Navedenu primjedbu nije bilo moguće prihvatiti budući da tri godine predstavlja predugo razdoblje u kontekstu novih okolnosti tehnološkog razvitka i potreba suvremenoga društva, kao i brzih promjena koje prate ovaj sektor. Na taj način mnogi kvalitetni programi ne bi mogli biti prijavljeni na javni natječaj za dodjelu sredstava Fonda.

U navedenom Odboru također je predloženo da za nezavisne vrednovatelje budu, među ostalima, angažirani i stručnjaci iz reda nacionalnih manjina kompetentni za medije s obzirom na to da je pristup medijima i ostvarivanje prava na informiranje na jeziku i pismu nacionalnih manjina jedno od prava nacionalnih manjina u čijem ostvarivanju ima najviše problema, pa bi od iznimne važnosti bilo sudjelovanje predstavnika nacionalnih manjina u vrednovanju prijava podnesenih na javni natječaj za sredstva Fonda. Navedena primjedba nije prihvaćena budući da prema predloženoj tekstu članka 28. kojim se mijenja članak 64. stavak 7. Zakona nema nikakvih zapreka da Vijeće za elektroničke medije kao stručne vrednovatelje angažira pripadnike nacionalnih manjina. Uz to, ovo pitanje će se urediti i pravilnikom.

U Odboru za informiranje, informatizaciju i medije iznesena je primjedba da je potrebno bolje regulirati pojam neprofitnih medija, kao i da se za neprofitne medije ne bi trebala izdvajati sredstva iz Fonda za poticanje pluralizma i raznovrsnosti elektroničkih medija. Također, postavljeno je pitanje tko su nezavisni vrednovatelji koje može angažirati Vijeće za elektroničke medije te da se u članku koji definira koji će se programi poticati sredstvima Fonda uvrsti i programe važne za podizanje svijesti javnosti o zaštiti životne sredine od onečišćenja i uništavanja.

Člankom 22. Konačnoga prijedloga Zakona kojim se mijenja članak 48. Zakona propisano je koje pravne osobe mogu biti neprofitni pružatelji medijskih usluga, neprofitni pružatelji elektroničkih publikacija i neprofitni proizvođači audiovizualnih i/ili radijskih programa te je propisano da isti mogu biti ustanove, vijeća i udruge nacionalnih manjina, obrazovne ustanove, zdravstvene ustanove te druge ustanove, vjerske zajednice, studentske udruge, školske udruge, udruge građana te druge nevladine udruge s pravnom osobnošću, kao i neprofitne zadruge posvećene zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih, vjerskih i drugih potreba javnosti. Istim člankom propisano je ograničenje vezano uz korištenje dobiti od djelatnosti navedenih osoba, kao i uz visinu plaća zaposlenih radnika i naknade članovima tijela upravljanja i nadzora navedenih pravnih osoba. Propisano je i ograničenje trajanja promidžbenih poruka za neprofitne pružatelje medijskih usluga. S obzirom na navedeno, smatramo da je ovim člankom dovoljno precizno definirano tko se može smatrati neprofitnim pružateljem medijskih usluga, neprofitnim pružateljem elektroničkih publikacija i neprofitnim proizvođačem audiovizualnih i/ili radijskih programa. Također, člankom 28. kojim se mijenja članak 64. točno je propisano koga Vijeće za elektroničke medije može angažirati kao stručnoga vrednovatelja, dok će djelokrug i način rada stručnih vrednovatelja propisati Vijeće za elektroničke medije pravilnikom.

ODREDBE ZAKONA O ELEKTRONIČKIM MEDIJIMA KOJE SE MIJENJAJU, ODNOSNO DOPUNJUJU

Članak 2.

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeća značenja:

1. *elektronički mediji*: audiovizualni programi, radijski programi i elektroničke publikacije.
2. *elektroničke publikacije*: urednički oblikovane internetske stranice i/ili portali koji sadrže elektroničke inačice tiska i/ili informacije iz medija na način da su dostupni širokoj javnosti bez obzira na njihov opseg.
3. *audiovizualna medijska usluga*: usluga definirana člankom 56. i 57. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica, za koju uredničku odgovornost ima pružatelj medijskih usluga te čija je osnovna namjena emitiranje programa za informiranje, zabavu ili obrazovanje opće javnosti putem elektroničkih komunikacijskih mreža u smislu odredaba Zakona o elektroničkim komunikacijama. Takva audiovizualna medijska usluga je televizijsko emitiranje ili audiovizualna medijska usluga na zahtjev i/ili audiovizualna komercijalna komunikacija, kako su definirani ovim Zakonom.
4. *audiovizualni program*: skup pomičnih slika sa ili bez zvuka koji predstavlja zasebni element unutar rasporeda ili kataloga programa koji uspostavlja pružatelj medijskih usluga i čiji su oblik i sadržaj usporedivi s oblikom i sadržajem televizijskog emitiranja. Primjeri programa uključuju igrane filmove, športske događaje, situacijske komedije, dokumentarne filmove, dječje programe i izvorne drame.
5. *opći televizijski ili radijski programski kanal*: kanal raznovrsnog sadržaja koji ima programsku osnovu sastavljenu većinom od informativnoga, obrazovnog, kulturnog i zabavnog programa sukladno članku 23. stavku 1. i 2. ovoga Zakona.
6. *specijalizirani televizijski ili radijski programski kanal*: kanal koji ima programsku osnovu koja sadržava shemu programa od kojih su više od 70% istovrsni programi sukladno članku 23. stavku 3. ovoga Zakona.
7. *urednička odgovornost*: primjena učinkovite kontrole nad odabirom programa i njihovom organizacijom u kronološki raspored programa, kada se radi o televizijskom odnosno radijskom programu, ili u katalog programa, kada je riječ o audio i audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev. Urednička odgovornost ne uključuje nužno pravnu odgovornost za sadržaj ili pružene usluge, osim ako ovim Zakonom ili posebnim zakonom nije drugačije određeno.
8. *pružatelj medijskih usluga*: fizička ili pravna osoba koja ima uredničku odgovornost za odabir audio i audiovizualnog sadržaja audio i audiovizualne medijske usluge te koja određuje način na koji su oni organizirani.
9. *nakladnik televizije*: pružatelj medijskih usluga televizijskog emitiranja.
10. *nakladnik radija*: pružatelj medijskih usluga radijskog emitiranja.

11. *medijska usluga televizije ili televizijsko emitiranje (tj. linearna audiovizualna medijska usluga)*: audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za istodobno gledanje programa na osnovi rasporeda programa.

12. *audiovizualna medijska usluga na zahtjev (tj. nelinearna audiovizualna medijska usluga)*: audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za gledanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga.

13. *audiovizualna medijska usluga približnog videa na zahtjev*: audiovizualna medijska usluga koju osigurava pružatelj medijskih usluga za gledanje programa koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev, a na osnovi rasporeda programa.

14. *audiovizualna komercijalna komunikacija*: slike sa ili bez zvuka koje su oblikovane za izravno ili neizravno promicanje roba, usluga ili imidža fizičke ili pravne osobe koja se bavi gospodarskom aktivnošću. Takve slike prate ili su uključene u program uz plaćanje ili sličnu naknadu ili u svrhu samopromidžbe. Oblici audiovizualne komercijalne komunikacije uključuju, između ostalog, televizijsko oglašavanje, sponzorstvo, teletrgovinu i plasman proizvoda.

15. *oglašavanje*: svaki oblik emitiranja oglasa bilo uz plaćanje ili sličnu naknadu ili emitiranja u svrhu samopromidžbe javnih ili privatnih trgovačkih društava ili fizičkih osoba vezano uz trgovinu, poslovanje, obrt ili struku, kako bi se promicala nabava robe i usluga, uključujući nepokretnu imovinu, prava i obveze, uz plaćanje.

16. *prikrivena audiovizualna komercijalna komunikacija*: predstavljanje riječima ili slikom robe, usluga, imena, zaštitnog znaka ili djelatnosti proizvođača robe ili pružatelja usluga u programima, kada je namjera pružatelja medijskih usluga koristiti takvo predstavljanje kao oglašavanje koje bi moglo zavarati javnost u pogledu njegovog obilježja. Takvo se predstavljanje smatra namjernim, posebno ako je izvršeno uz plaćanje ili sličnu naknadu.

17. *zavaravajuće oglašavanje*: bilo koje oglašavanje koje na bilo koji način, uključujući njegovo predstavljanje, dovodi u zabludu ili je vjerojatno da će dovesti u zabludu osobe kojima je upućeno ili do kojih dopire pa je vjerojatno da će zbog toga utjecati na njihovo ekonomsko ponašanje, odnosno da zbog toga povređuje ili je vjerojatno da će povrijediti konkurente.

18. *usporedno oglašavanje*: bilo koje oglašavanje koje izravno ili neizravno upućuje na konkurenta, odnosno koje izravno ili neizravno upućuje na robu ili usluge konkurenta.

19. *sponzorstvo*: svaki doprinos javnog ili privatnog trgovačkog društva ili fizičke osobe koja nije uključena u pružanje audiovizualnih medijskih usluga ili proizvodnju audiovizualnih djela, financiranju audiovizualnih medijskih usluga ili programa radi promicanja svog imena, svoga zaštitnog znaka, svog imidža, svoje djelatnosti ili svojih proizvoda.

20. *teletrgovina*: izravna ponuda koja se objavljuje javnosti u svrhu nabave roba ili usluga, uključujući nepokretnu imovinu te prava i obveze, uz plaćanje.

21. *plasman proizvoda*: svaki oblik audiovizualne komercijalne komunikacije koji uključuje ili spominje proizvod, uslugu ili njihov zaštitni znak na način da se prikaže u okviru programa uz plaćanje ili sličnu naknadu.

22. *medijska usluga radija*: početni prijenos i/ili objavljivanje radijskih programa namijenjenih javnosti, žičnim ili bežičnim putem, uključujući i satelitski prijenos, u kodiranom ili nekodiranom obliku. Ovim pojmom obuhvaćeni su i oblici međusobnog posredovanja ili razmjene radijskih programa između pojedinih pružatelja medijskih usluga radija u svrhu njihova priopćavanja javnosti.

23. *medijska usluga radija na zahtjev*: medijska usluga radija koju osigurava pružatelj medijskih usluga za slušanje programa u trenutku koji odabere korisnik na svoj individualni zahtjev na osnovi kataloga programa koji odabire pružatelj medijskih usluga.

24. *radijski program*: urednički oblikovane zvukovne i govorne informacije svih vrsta (vijesti, mišljenja, obavijesti, poruke i druge informacije) te autorska djela koja se objavljuju putem radija u svrhu obavješćivanja i zadovoljavanja kulturnih, obrazovnih i ostalih potreba te javne komunikacije.

25. *zaštićena usluga*: medijska usluga televizije i radija te druga audiovizualna medijska usluga, kao i usluga informacijskog društva koja se pruža uz naknadu i na temelju uvjetovanog pristupa, ili pružanje uvjetovanog pristupa prethodno navedenim uslugama kao usluge po sebi. Pod uslugom informacijskog društva smatra se svaka usluga informacijskog društva koja se uobičajeno pruža uz naknadu, na daljinu te elektroničkim putem na pojedinačni zahtjev primatelja usluge.

26. *uvjetovani pristup*: bilo koja tehnička mjera i/ili aranžman koji omogućuje pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku uz uvjet prethodnog individualnog odobrenja pružatelja te usluge.

27. *sredstvo uvjetovanog pristupa*: bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup zaštićenoj usluzi u razumljivom obliku.

28. *nedopušteno sredstvo*: bilo kakva oprema, računalni program i/ili aranžman koji je namijenjen ili prilagođen da omogući pristup u razumljivom obliku zaštićenoj usluzi bez prethodnog odobrenja davatelja usluge.

29. *nadležno ministarstvo*: ministarstvo koje je nadležno za poslove u području elektroničkih medija.

30. *ministar*: ministar nadležnog ministarstva.

(2) Pojmovi: autor, programske usluge, kabelaška televizija, radio, digitalni radio, radijska frekvencija, koncesionar, televizija, digitalna televizija, televizijski prijenos, multipleks, kao i drugi pojmovi iz područja elektroničkih komunikacija imaju značenje utvrđeno propisima kojima se uređuju autorska i srodna prava, koncesije te elektroničke komunikacije.

(3) Pravo na ispravak objavljene informacije ili na odgovor na objavljenu informaciju ostvaruje se sukladno Zakonu o medijima.

(4) Na odnose uređene ovim Zakonom primjenjuje se Europska konvencija o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda.

(5) Odredbe ovoga Zakona odnose se i na Hrvatsku radioteleviziju ako posebnim zakonom nije drugačije uređeno.

Članak 5.

Djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga, kao i usluga elektroničkih publikacija, prema ovom Zakonu i posebnim zakonima, obavlja pružatelj medijskih usluga upisan u sudski ili drugi propisani registar u Republici Hrvatskoj te ako uz opće uvjete ima sjedište i uredništvo u Republici Hrvatskoj.

Članak 6.

(1) Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga unutar su nadležnosti Republike Hrvatske ako su osnovani na njezinom području ili ako se prema stavku 7. ovoga članka predmnijeva da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima sjedište u Republici Hrvatskoj i u njoj se donose uredničke odluke o audiovizualnim medijskim uslugama, predmnijeva se da je osnovan u Republici Hrvatskoj.

(3) Za pružatelja audiovizualnih medijskih usluga predmnijeva se da je osnovan u Republici Hrvatskoj ako ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a uredničke odluke o audiovizualnim medijskim uslugama donose se u drugoj državi članici Europske unije, pod uvjetom da u Republici Hrvatskoj radi značajni dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge.

(4) Kada značajni dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge radi u Republici Hrvatskoj i drugoj državi članici Europske unije, predmnijeva se da je pružatelj audiovizualnih medijskih usluga osnovan u Republici Hrvatskoj ako u njoj ima svoje sjedište.

(5) Kada značajni dio radne snage uključene u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge ne radi niti u jednoj od država članica iz prethodnih stavaka ovoga članka, predmnijeva se da je pružatelj audiovizualnih medijskih usluga osnovan u Republici Hrvatskoj ako je u njoj prvotno započeo svoju djelatnost u skladu sa zakonom Republike Hrvatske, pod uvjetom da održava stabilnu i učinkovitu vezu s hrvatskim gospodarstvom.

(6) Kada pružatelj audiovizualnih medijskih usluga ima svoje sjedište u Republici Hrvatskoj, a odluke o audiovizualnim medijskim uslugama se donose u državi koja nije članica Europske unije, ili obrnuto, predmnijeva se da je osnovan u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da značajni dio radne snage uključen u obavljanje aktivnosti vezanih uz audiovizualne medijske usluge radi u Republici Hrvatskoj.

(7) Za pružatelje audiovizualnih medijskih usluga na koje se ne mogu primijeniti odredbe stavka 1. do 6. ovoga članka, predmnijeva se da su unutar nadležnosti Republike Hrvatske ako:

- upotrebljavaju satelitsku vezu koja je smještena u Republici Hrvatskoj,
- ne upotrebljavaju satelitsku vezu kojoj je zemaljska odašiljačka postaja smještena u Republici Hrvatskoj, a upotrebljavaju satelitske kapacitete koji pripadaju Republici Hrvatskoj.

(8) Ako se prema stavku 2. do 7. ovoga članka ne može utvrditi potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije, pružatelj audiovizualnih medijskih usluga potpada unutar nadležnosti one države članice u kojoj je osnovan u smislu značenja članka 48. do 50. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica.

Članak 9.

Djelatnost objavljivanja audiovizualnog i radijskog programa od interesa je za Republiku Hrvatsku kada se programi odnose na:

- ostvarivanje prava na javno informiranje i na obaviještenost svih građana Republike Hrvatske, pripadnika hrvatskih nacionalnih manjina i zajednica u inozemstvu, te ostvarivanje prava nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj,
- ostvarivanje ljudskih prava i političkih prava građana te unapređivanje pravne i socijalne države te civilnog društva,
- djecu i mlade ili su namijenjeni djeci i mladima,
- osobe s invaliditetom i posebnim potrebama,
- ostvarivanje ravnopravnosti muškaraca i žena,
- očuvanje hrvatskoga nacionalnog i kulturnog identiteta,
- poticanje kulturnog i umjetničkog stvaralaštva,
- kulturu javnog dijaloga,
- razvoj obrazovanja, znanosti, umjetnosti i športa,
- zaštitu prirode, okoliša i ljudskog zdravlja,
- poticanje medijske pismenosti.

Članak 11.

Pružatelji audiovizualnih medijskih usluga dužni su primateljima usluge omogućiti jednostavan, izravan i stalan pristup najmanje sljedećim informacijama:

- nazivu pružatelja medijskih usluga,
- adresi na kojoj je pružatelj medijskih usluga osnovan ili ima sjedište,

- detaljnim podacima o pružatelju medijskih usluga, uključujući adresu njegove elektroničke pošte ili internetsku stranicu, što omogućava brže, izravno i učinkovito stupanje u kontakt s njime, te
- nadležnim regulatornim i/ili nadzornim tijelima.

Članak 16.

- (1) Audiovizualna komercijalna komunikacija mora biti odmah prepoznatljiva kao takva.
- (2) Nisu dopuštene prikrivene audiovizualne komercijalne komunikacije.
- (3) Audiovizualna komercijalna komunikacija ne smije koristiti podsvjesne tehnike.
- (4) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:
 - dovoditi u pitanje poštivanje ljudskog dostojanstva,
 - uključivati ili promicati bilo kakvu diskriminaciju na temelju spola, rase, etničke pripadnosti, nacionalnosti, vjere ili uvjerenja, invalidnosti, dobi ili spolne orijentacije,
 - poticati ponašanje koje je štetno za zdravlje ili sigurnost,
 - poticati ponašanje koje je iznimno štetno za zaštitu okoliša.
- (5) Nisu dopušteni svi oblici audiovizualnih komercijalnih komunikacija koje promiču cigarete i druge duhanske proizvode.
- (6) Audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču alkoholna pića ne smiju biti izričito usmjerene na maloljetnike i ne smiju poticati na neumjerenu konzumaciju takvih pića.
- (7) Nisu dopuštene audiovizualne komercijalne komunikacije koje promiču medicinske proizvode i pružanje zdravstvenih usluga, koji su dostupni samo na recept.
- (8) Audiovizualne komercijalne komunikacije ne smiju:
 - prouzročiti moralnu ili fizičku štetu maloljetnicima,
 - izravno poticati maloljetnike na kupnju ili unajmljivanje proizvoda ili usluge, iskorištavajući njihovo neiskustvo ili lakovjernost,
 - izravno poticati maloljetnike na uvjeravanje njihovih roditelja ili drugih na kupnju robe ili usluga koje se reklamiraju,
 - iskorištavati posebno povjerenje koje maloljetnici imaju u roditelje, nastavnike ili druge osobe, ili
 - nerazborito prikazivati maloljetnike u opasnim situacijama.
- (9) Pružatelji medijskih usluga mogu u skladu sa člankom 10. ovoga Zakona utvrditi pravila ponašanja u pogledu dječjih programa koji sadržavaju ili su popraćeni neprimjerenom audiovizualnom komercijalnom komunikacijom u vezi s hranom i pićima koji sadrže hranjive tvari i sastojke s prehranbenim ili fiziološkim učinkom, a posebno onih kao što su masnoća, transmasne kiseline, sol/natrij i šećeri, čija se pretjerana uporaba u općoj prehrani ne preporučuje.
- (10) Vijeće za elektroničke medije objavit će na svojoj internetskoj stranici pravila ponašanja koja su prihvaćena sukladno stavku 9. ovoga članka.

Članak 17.

(1) Sponzorirane audiovizualne medijske usluge i programi moraju zadovoljavati sljedeće uvjete:

- ni u kakvim se okolnostima na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored, ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga,
- ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu i usluge,
- gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju ugovora o sponzorstvu,
- sponzorirani programi moraju jasno biti određeni kao takvi imenom, logotipom i/ili drugim simbolom sponzora, kao što je primjerice upućivanje na njegov/e proizvod/e ili njegovu/njegove uslugu/usluge ili njegov prepoznatljivi znak na primjeren način za programe na početku, tijekom i/ili na kraju programa.

(2) Audiovizualne medijske usluge ili programe ne smiju sponzorirati pravne ili fizičke osobe čija je glavna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda.

(3) Kad audiovizualne medijske usluge ili programe sponzoriraju pravne ili fizičke osobe čija djelatnost uključuje proizvodnju ili prodaju medicinskih proizvoda i pružanje zdravstvene usluge, može se promicati ime ili imidž pravne ili fizičke osobe sponzora, ali se ne mogu promicati posebni medicinski proizvodi ili zdravstvene usluge dostupne samo na recept.

(4) Vijesti i informativni program ne smiju biti sponzorirani.

(5) Nije dopušteno prikazivanje logotipa sponzora tijekom dječjih programa i vjerskih programa.

(6) Odredbe ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju i na medijske usluge radija.

Članak 18.

(1) Nije dopušten plasman proizvoda.

(2) Iznimno od odredbe stavka 1. ovoga članka, plasman proizvoda dopušten je u:

- kinematografskim djelima, filmovima i serijama napravljenima za audiovizualne medijske usluge, u športskim programima i programima lagane zabave, ali uz iznimku dječjih programa, ili
- slučajevima kada nema plaćanja pružatelju medijskih usluga, ali određene robe ili usluge, kao što su proizvodni rekviziti i nagrade, pružaju mu se besplatno u cilju njihovog uključivanja u audiovizualni program.

(3) Plasiranjem roba ili usluga u smislu stavka 2. podstavka 2. ovoga članka smatra se uključivanje u audiovizualni program isključivo robe ili usluge koja ima značajnu vrijednost. Vijeće za elektroničke medije pravilnikom će urediti način određivanja značajne vrijednosti roba ili usluga koje se plasiraju uzimajući u obzir da se vrijednost određuje u odnosu na visinu sredstava proizvodnje ili troškova plaćenih za plasiranje roba ili usluga u ovaj program.

(4) Audiovizualni programi koji sadrže plasman proizvoda moraju ispunjavati sve sljedeće uvjete:

- ni u kakvim okolnostima se na njihov sadržaj i, u slučaju televizijskog emitiranja, na njihov raspored, ne smije utjecati na način da se djeluje na odgovornost i uredničku neovisnost pružatelja medijskih usluga,
- ne smiju izravno poticati na kupnju ili najam roba ili usluga, osobito posebnim promotivnim upućivanjem na tu robu ili usluge,
- ne smiju neprilično isticati dotični proizvod,
- gledatelje se mora jasno obavijestiti o postojanju plasmana proizvoda,
- biti primjereno određeni na početku i na kraju audiovizualnog programa te kada se audiovizualni program nastavi nakon prekida za reklame, kako ne bi došlo do zbunjivanja gledatelja.

(5) Iznimno se odredbe stavka 4. podstavka 4. i 5. ovoga članka ne primjenjuju u slučaju kada audiovizualni program koji sadrži plasman proizvoda ne proizvodi niti naručuje sam pružatelj medijskih usluga ili trgovačko društvo povezano s pružateljem medijskih usluga.

(6) U svakom slučaju audiovizualni programi ne smiju uključivati plasiranje sljedećih proizvoda:

- duhanskih proizvoda ili cigareta ili plasiranje proizvoda pravnih ili fizičkih osoba čija je temeljna djelatnost proizvodnja ili prodaja cigareta i drugih duhanskih proizvoda, ili
- posebnih medicinskih proizvoda ili zdravstvenih usluga dostupnih samo na recept.

(7) Odredbe ovoga članka primjenjuju se samo na programe proizvedene nakon 19. prosinca 2009.

Članak 20.

(1) Audiovizualne medijske usluge na zahtjev koje mogu ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika dostupne su samo na način kojim se osigurava da maloljetnici u uobičajenim okolnostima neće čuti ili vidjeti takve audiovizualne medijske usluge na zahtjev.

(2) Vijeće za elektroničke medije propisat će pravilnikom iz članka 26. stavka 4. ovoga Zakona odgovarajuće mjere za postupanje pružatelja medijskih usluga iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 22.

(1) Djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija može obavljati pravna i fizička osoba (u daljnjem tekstu: nakladnik televizije i/ili radija) koja je upisana u sudski ili drugi propisani registar u Republici Hrvatskoj u skladu s ovim Zakonom i posebnim propisom, a koja je dobila koncesiju te sklopila ugovor o koncesiji u skladu s ovim Zakonom i Zakonom o koncesijama.

(2) Za obavljanje djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka, pored općih i programskih uvjeta propisanih ovim Zakonom, nakladnik televizije i/ili radija mora ispuniti posebne tehničke, prostorne, financijske i kadrovske uvjete.

Članak 26.

(1) U audiovizualnim ili radijskim programima nije dopušteno:

- objavljivati priloge koji vrijeđaju dostojanstvo čovjeka,
- objavljivati priloge osobito nemoralnog i pornografskog sadržaja,
- na bilo koji način poticati, promicati i veličati nasilje i kriminal te poticati građane, a posebice djecu i mladež, na uporabu duhanskih proizvoda, alkohola ili droga.

(2) Nisu dopušteni audiovizualni ili radijski programi koji mogu ozbiljno ugroziti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika, posebno oni koji uključuju pornografiju ili bezrazložno nasilje.

(3) Audiovizualne ili radijske programe za koje je vjerojatno da bi mogli ugroziti fizički, mentalni ili moralni razvoj maloljetnika nije dopušteno objavljivati, osim kada je od nakladnika televizije ili radija osigurano, odabirom vremena emitiranja ili bilo kojom tehničkom mjerom, da maloljetnici u području prijenosa neće, u uobičajenim okolnostima, čuti ili vidjeti takve programe. Ako se takvi programi emitiraju u nekodiranom obliku, nakladnik je obavezan osigurati da im prethodi zvučno upozorenje ili da ih je moguće prepoznati s pomoću vizualnih simbola za cijelo vrijeme njihova trajanja.

(4) Vijeće za elektroničke medije propisat će pravilnikom tehničke mjere i način postupanja nakladnika televizije i/ili radija u slučaju iz stavka 2. i 3. ovoga članka.

(3) Uvjete iz stavka 2. ovoga članka i postupak utvrđivanja uvjeta pravilnikom propisuje Vijeće za elektroničke medije, uz prethodno mišljenje Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije o tehničkim i prostornim uvjetima.

Oglašavanje

Članak 29.

(1) Oglašavanje i teletrgovina moraju biti lako prepoznatljivi i razlikovati se od uredničkog sadržaja. Ne dovodeći u pitanje uporabu novih tehnika oglašavanja, oglašavanje i teletrgovina moraju se jasno odvojiti od drugih dijelova programa putem optičkih i/ili akustičkih i/ili prostornih sredstava.

(2) Odvojeni promidžbeni spotovi i spotovi teletrgovine, osim u prijenosu športskih događaja, su iznimka.

(3) Usporedno oglašavanje dopušteno je samo uz ispunjenje pretpostavki iz Zakona o nedopuštenom oglašavanju.

Članak 31.

(1) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina oružja, streljiva i pirotehničkih sredstava, duhana i duhanskih proizvoda te droge.

(2) Oglašavanje lijekova i medicinskih proizvoda mora odgovarati uvjetima propisanim Zakonom o lijekovima, Zakonom o medicinskim proizvodima i podzakonskim aktima donesenim na temelju tih Zakona te odredbama ovoga Zakona.

(3) Nije dopuštena teletrgovina lijekova, medicinskih proizvoda i zdravstvenih usluga.

(4) Nije dopušteno oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića, osim ako Zakonom o hrani i podzakonskim propisima donesenim na temelju toga Zakona nije drugačije propisano.

(5) Oglašavanje i teletrgovina alkohola i alkoholnih pića iz stavka 4. ovoga članka mora udovoljavati sljedećim pravilima:

- ne smiju biti usmjereni posebno na maloljetnike ili, posebice, prikazivati maloljetnike koji konzumiraju takva pića,
- ne smiju povezivati konzumiranje alkohola s poboljšanim fizičkim stanjem ili vožnjom,
- ne smiju stvarati dojam da potrošnja alkohola pridonosi socijalnom ili seksualnom uspjehu,
- ne smiju tvrditi da alkohol ima ljekovita svojstva ili da je stimulans, sedativ ili sredstvo za rješavanje osobnih konflikata,
- ne smiju poticati neumjerenu potrošnju alkohola ili prikazivati apstinenciju ili umjerenost u negativnom smislu,
- ne smiju stavljati naglasak na visok sadržaj alkohola kao pozitivno svojstvo pića.

Članak 32.

(1) Trajanje spotova za oglašavanje i spotova za teletrgovinu unutar pojedinog sata, uz izuzeće za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni oglašavanju i teletrgovini te za televizijske programske kanale koji su isključivo posvećeni samopromidžbi iz članka 34. stavka 2. ovoga Zakona, ne smije prijeći 12 minuta.

(2) Odredba stavka 1. ovoga članka ne primjenjuje se na najave nakladnika televizije vezane uz vlastite programe i sporedne proizvode neposredno proizišle iz tih programa, najave sponzorstava i plasman proizvoda.

(3) Oglašavanje i teletrgovina u audiovizualnom programu umetat će se između programa. Promidžbeni spotovi i teletrgovina mogu se umetati i za vrijeme audiovizualnog programa ali tako da integritet programa i prava nositelja prava ne budu oštećeni, uzimajući u obzir prirodne stanke u programu kao i trajanje i značaj programa.

(4) Prijenos filmova snimljenih za televiziju (isključujući serije, serijale i dokumentarne emisije), kinematografskih djela i informativnih programa može se prekidati oglašavanjem i/ili teletrgovinom jednom u svakom predviđenom razdoblju od 30 minuta.

(5) Oglašavanje i teletrgovina neće se umetati u prijenos vjerskih službi.

(6) Programi za djecu, ako su kraći od 30 minuta, neće se prekidati promidžbenim spotovima i/ili spotovima za teletrgovinu. Programi za djecu mogu se prekinuti oglašavanjem i/ili teletrgovinom jednom za svako predviđeno razdoblje od najmanje 30 minuta, pod uvjetom da je predviđeno trajanje programa dulje od 30 minuta.

(7) Odredbe ovoga članka ne odnose se na oglašavanje u radijskim programima.

Vlastita proizvodnja

Članak 37.

- (1) Vlastitom proizvodnjom smatraju se informativne, kulturno-umjetničke, glazbene, športske i druge emisije te drugi izvorno proizvedeni audiovizualni i/ili radijski programi čiji je proizvođač nakladnik televizije i/ili radija ili su proizvedeni po njegovoj narudžbi i za njegov račun.
- (2) Ako je pri izradi audiovizualnog i/ili radijskog programa sudjelovalo više nakladnika televizije i/ili radija s ulogom, u vlastitu proizvodnju, svakome se ubraja dio razmjerni ulogu.
- (3) U vlastitu proizvodnju ubrajaju se i premijera i prva repriza hrvatskih audiovizualnih djela.
- (4) U vlastitu proizvodnju radijskog programa u skladu s odredbama članka 38. ovoga Zakona ubraja se i objavljivanje hrvatske glazbe.
- (5) Oglasi, uključivo s radijskom i televizijskom prodajom te naplatne obavijesti ne smatraju se audiovizualnim i/ili radijskim programima nastalim u vlastitoj proizvodnji.
- (6) Vijeće za elektroničke medije pravilnikom propisuje detaljnija mjerila za određivanje audiovizualnih ili radijskih programa koji se smatraju vlastitom proizvodnjom.

Europska djela

Članak 41.

- (1) Europska djela u smislu ovoga Zakona su:
 - djela koja potječu iz država članica Europske unije,
 - djela koja potječu iz europskih država članica Europske konvencije o prekograničnoj televiziji te ispunjavaju uvjete propisane stavkom 3. ovoga članka,
 - djela koja su proizvedena u koprodukciji u okviru sporazuma koji se odnose na audiovizualni sektor i koji su sklopljeni između Europske unije i trećih zemalja i koja ispunjavaju uvjete definirane u svakom od tih sporazuma.
- (2) Odredbe stavka 1. podstavka 2. i 3. ovoga članka odnose se samo na države u kojima audiovizualna djela koja potječu iz država članica Europske unije nisu predmet diskriminacijskih mjera.
- (3) Djela iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka su ona koja su ostvarili pretežito autori i radnici s prebivalištem u državi ili državama iz stavka 1. podstavka 1. i 2. ovoga članka ako udovoljavaju jednom od sljedećih uvjeta:
 - ako su proizvođači tih djela osnovani u jednoj ili više navedenih država, ili
 - ako je pojedino djelo nastalo pod nadzorom i stvarnom kontrolom jednoga ili više proizvođača koji su osnovani u jednoj ili više navedenih država, ili
 - ako je doprinos koproducenta iz navedenih država prevladavajući u odnosu na ukupne troškove koprodukcije, a koprodukciju ne kontrolira jedan ili više proizvođača osnovanih izvan navedenih država.

(4) Djela koja se ne smatraju europskim djelima u smislu stavka 1. ovoga članka, a nastala su u okviru bilateralnih koprodukcijских ugovora sklopljenih između država članica Europske unije i trećih država, smatrat će se europskim djelima ako većinski dio ukupnih troškova proizvodnje snose koproducenti iz Europske unije, a proizvodnju ne nadzire jedan ili više proizvođača osnovanih izvan područja država članica Europske unije.

Članak 42.

(1) Nakladnik televizije mora nastojati da europska djela čine većinski udio njegovoga godišnjeg vremena objavljivanja.

(2) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela europskih djela iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećati udio tih djela u odnosu na prošlu godinu sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće za elektroničke medije, uzimajući u obzir njegove obveze informativnoga, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima, a pri tome je najmanji početni opseg 20%.

(3) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, športskim događajima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.

(4) U opseg udjela europskih djela ubrajaju se audiovizualna djela vlastite proizvodnje i hrvatska audiovizualna djela.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ne primjenjuju se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu.

(6) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. do 4. ovoga članka najkasnije do 3. listopada 2011. te svake dvije godine nakon toga.

Članak 44.

(1) Nakladnik televizije mora nastojati osigurati da udio europskih djela neovisnih proizvođača u godišnjem audiovizualnom programu iznosi najmanje 10% vremena.

(2) Nakladnik televizije koji ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz stavka 1. ovoga članka mora svake godine povećavati udio tih djela sukladno kriterijima i načinu utvrđenom pravilnikom koji donosi Vijeće za elektroničke medije, uzimajući u obzir njegove obveze informativnoga, obrazovnog, kulturnog i zabavnog značaja prema svojim gledateljima.

(3) Najmanje polovica djela iz ovoga članka mora biti proizvedena u posljednjih pet godina.

(4) U godišnje vrijeme objavljivanja iz ovoga članka ne ubraja se vrijeme namijenjeno vijestima, športskim događajima, igrama, oglašavanju, uslugama teleteksta i teletrgovini.

(5) Odredbe prethodnih stavaka ne odnose se na nakladnika televizije koji ima koncesiju lokalne razine i nije povezan u nacionalnu mrežu.

(6) Vijeće za elektroničke medije dužno je izvijestiti Europsku komisiju o provedbi stavka 1. do 4. ovoga članka najkasnije do 3. listopada 2011. te svake dvije godine nakon toga.

Pravo na kratku informaciju

Članak 45.

(1) Za potrebe kratkih vijesti svaki nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Europskoj uniji ima pod jednakim uvjetima pravo na pristup događajima od značajnog interesa za javnost koje na osnovi isključivih prava prenose nakladnici televizije i/ili radija koji su unutar nadležnosti Republike Hrvatske.

(2) Ako je nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Republici Hrvatskoj ostvario isključiva prava na događaj od značajnog interesa za javnost, drugi nakladnik televizije i/ili radija osnovan u Republici Hrvatskoj može tražiti pristup navedenom događaju od tog nakladnika televizije i/ili radija. Svi nakladnici televizije i/ili radija imaju pravo na pristup događajima od značajnog interesa za javnost pod jednakim uvjetima.

(3) Vijeće za elektroničke medije osigurava pristup događajima iz stavka 1. i 2. ovoga članka na način da nakladniku televizije i/ili radija dopusti slobodan odabir kratkih isječaka iz prijenosnog signala drugog nakladnika televizije i/ili radija uz označavanje najmanje njihovog izvora, osim ako to nije moguće iz praktičnih razloga. Način osiguranja pristupa prijenosnom signalu propisuje Vijeće za elektroničke medije pravilnikom, uz prethodno mišljenje Hrvatske agencije za poštu i elektroničke komunikacije.

(4) Nakladnik televizije i/ili radija može, prije i umjesto pristupa prijenosnom signalu u smislu stavka 3. ovoga članka, ostvariti pristup događajima iz stavka 1. i 2. ovoga članka i pristupom mjestu takvih događaja radi snimanja kratkog isječka ili korištenjem snimljenog materijala drugog nakladnika televizije i/ili radija koji ima isključiva prava na prijenos događaja od značajnog interesa za javnost.

(5) Kratki isječci koriste se isključivo za programe općih vijesti, a u audiovizualnim medijskim uslugama na zahtjev mogu se koristiti samo ako isti pružatelj medijskih usluga nudi isti program uz vremenski odmak.

(6) Kratkom informacijom prema ovom članku smatra se obavijest u trajanju najviše minutu i pol koja se objavljuje u sklopu informativnog programa.

(7) Nakladnik televizije i/ili radija koji prenosi događaj od značajnog interesa za javnost smije od drugog nakladnika televizije i/ili radija kao naknadu tražiti samo plaćanje stvarnih troškova koji nastanu radi izvršavanja te obveze nakladnika. Predviđena naknada ne smije premašivati dodatne troškove izravno nastale omogućavanjem pristupa.

(8) Pravo na kratku informaciju mora se izvršiti na način da se ne prekida tijekom događaja.

(9) Kada se događaj od značajnog interesa za javnost sastoji od više organizacijski samostalnih zbivanja, svako se samostalno zbivanje u pogledu ostvarivanja prava na kratku informaciju smatra događajem od značajnog interesa za javnost.

(10) Kada događaj od značajnog interesa za javnost traje dva ili više dana, nakladnik televizije i/ili radija ima pravo svaki dan proizvesti jednu kratku informaciju o tom događaju.

(11) Nakladnik televizije i/ili radija koji je iskoristio pravo na kratku informaciju mora omogućiti jednokratno korištenje snimke drugom nakladniku televizije i/ili radija koji događaj nije mogao snimiti, te ima pravo za to tražiti naknadu razmjernog dijela stvarnih troškova te navođenje svojeg imena, odnosno tvrtke na objavi.

(12) Pravo na kratku informaciju može se u skladu sa člankom 10. ovoga Zakona utvrditi i u pogledu pristupa događajima od značajnog interesa za javnost koji se ne prenose na osnovi isključivih prava.

Pravo javnosti na praćenje događaja od značajne važnosti za društvo

Članak 46.

(1) Nakladnik televizije ne smije na temelju dobivenih isključivih prava emitirati događaje za koje se smatra da su od značajne važnosti za društvo, na način kojim bi znatnom dijelu javnosti u Republici Hrvatskoj uskratio mogućnost praćenja takvih događaja putem izravnog prijenosa ili odgođenog prijenosa na televiziji slobodnog pristupa.

(2) Vijeće za elektroničke medije utvrđuje popis događaja iz stavka 1. ovoga članka, bilo nacionalnih ili stranih, za koje smatra da su od značajne važnosti za društvo, te određuje trebaju li ti događaji biti u cijelosti ili djelomično dostupni za izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, u cijelosti ili djelomično odgođeni prijenos.

(3) Vijeće za elektroničke medije dužno je o popisu iz stavka 2. ovoga članka i drugim mjerama koje je poduzelo ili namjerava poduzimati odmah obavijestiti Europsku komisiju koja provodi postupak utvrđivanja njihove usklađenosti s pravom Europske zajednice i priopćavanja ostalim državama članicama Europske unije. Obavijest o utvrđenom popisu i mjerama Vijeće za elektroničke medije dostavit će i državama potpisnicama međunarodnih ugovora koji obvezuju Republiku Hrvatsku.

(4) Nakladnici televizije unutar nadležnosti Republike Hrvatske ne smiju koristiti isključiva prava koja su kupili nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, na način da znatnom dijelu javnosti u drugoj državi članici Europske unije ili državi potpisnici međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku uskrate mogućnost praćenja događaja koji su od značajne važnosti za društvo sukladno njezinom nacionalnom zakonodavstvu, a koje je ona odredila za cjelovit ili djelomičan izravan prijenos ili, gdje je to neophodno ili primjereno u javnom interesu iz objektivnih razloga, cjelovit ili djelomičan odgođeni prijenos na televiziji besplatnog pristupa.

(5) Suprotno je ovome Zakonu ako događaj iz stavka 1. ovoga članka na temelju dobivenih isključivih prava prenosi nakladnik televizije čiji audiovizualni program može pratiti manje od 60% stanovništva Republike Hrvatske ili je za praćenje toga programa potrebno dodatno plaćanje (naplatna TV), osim pristojbe propisane Zakonom o Hrvatskoj radioteleviziji.

Neprofitni audiovizualni i radijski programi

Članak 48.

(1) Neprofitnim audiovizualnim i/ili radijskim programom smatra se program koji dnevno objavljuje najmanje 50% vlastite proizvodnje informativnih, kulturnih, obrazovnih i zabavnih sadržaja, pri čemu najmanje 25% dnevne produkcije mora služiti zadovoljavanju informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba javnosti.

(2) Nakladnici neprofitne televizije i/ili radija mogu biti samo obrazovne i manjinske ustanove, studentske udruge, školske udruge te udruge građana i druge nevladine udruge s pravnom osobnošću, s najmanje tri godine neprekinutog i javno priznatog rada na području zadovoljavanja informativnih, obrazovnih, znanstvenih, stručnih, umjetničkih, kulturnih i drugih potreba javnosti.

(3) Dobit od djelatnosti iz stavka 1. ovoga članka nakladnik televizije i/ili radija smije koristiti samo za unapređenje i razvoj vlastite djelatnosti.

(4) Plaće zaposlenih radnika te naknade članovima tijela upravljanja i nadzora nakladnika neprofitne televizije i/ili radija te druge naknade (putni troškovi, dnevnice itd.) ne mogu premašiti iznos koji je propisan ili uobičajen za javne ustanove koje se financiraju iz državnog proračuna.

(5) Status nakladnika neprofitne televizije i/ili radija u skladu s ovim Zakonom odlukom utvrđuje Vijeće za elektroničke medije pri davanju odnosno oduzimanju koncesije.

(6) Nakladnik neprofitne televizije i/ili radija može objavljivati promidžbene poruke do 3 minute u jednom satu.

(7) Za vrijeme trajanja ugovora o koncesiji ne može se mijenjati status nakladnika prema stavku 5. ovoga članka.

Ograničenje koncentracije

Članak 54.

Nedopuštenom koncentracijom u području medija smatra se ako:

- nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu drugog nakladnika koji ima istu takvu koncesiju ili koncesiju na regionalnoj, županijskoj, gradskoj ili općinskoj razini, s više od 25%, i obrnuto,
- nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka, s udjelom većim od 10%, i obrnuto,
- nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i ima udio u kapitalu pravne osobe koja obavlja djelatnost novinske agencije, s udjelom većim od 10%, i obrnuto,
- nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju na državnoj razini i istodobno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka,

- nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju lokalne ili regionalne razine pokrivanja i ima udio u kapitalu drugoga takvog nakladnika regionalne ili lokalne razine pokrivanja na istom području sa više od 30%,
- nakladnik televizije i/ili radija koji ima koncesiju regionalne ili lokalne razine pokrivanja i istodobno, u istom ili susjednom području, izdaje dnevne novine lokalnog značenja,
- pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona istodobno izdaje dnevne novine koje se tiskaju u nakladi većoj od 3.000 primjeraka,
- pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona ima udio u kapitalu nakladnika koji izdaje dnevne novine koje se tiskaju u više od 3.000 primjeraka, s udjelom većim od 10%, i obrnuto.

Članak 56.

(1) Vijeće za elektroničke medije neće dati koncesiju najpovoljnijem ponuditelju odabranom na temelju raspisanoga javnog natječaja za davanje koncesije ako se utvrdi da bi davanjem koncesije nastala nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

(2) Svaki podnositelj ponude na raspisani javni natječaj za davanje koncesije dužan je uz ponudu dostaviti ovjerenu izjavu da se eventualnim dobivanjem koncesije ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

(3) Pružatelj medijskih usluga iz članka 79. ovoga Zakona dužan je uz zahtjev za izdavanje dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa dostaviti izjavu da se davanjem ovoga dopuštenja ne ostvaruje nedopuštena koncentracija u smislu ovoga Zakona.

Članak 58.

(1) Domaća pravna osoba kojoj su osnivači i strane pravne osobe registrirane u zemljama u kojima prema propisima tih zemalja nije dopušteno ili nije moguće utvrditi podrijetlo osnivačkog kapitala, ne može sudjelovati u javnom natječaju za davanje koncesije sukladno ovom Zakonu.

(2) Ako se naknadno utvrdi da je jedan od osnivača nakladnika televizije i/ili radija kojemu je dana koncesija strana pravna osoba iz stavka 1. ovoga članka, primijenit će se odredbe članka 57. stavka 2. i 3. ovoga Zakona.

Članak 64.

(1) Sredstvima Fonda poticat će se proizvodnja i objavljivanje audiovizualnih i radijskih programa nakladnika televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini koji je od javnog interesa, te audiovizualni i radijski programi nakladnika neprofitne televizije i/ili radija, a osobito su važni za:

- ostvarivanje prava građana na javno informiranje,
- poticanje kulturne raznolikosti i njegovanje baštine,
- razvoj odgoja, obrazovanja, znanosti i umjetnosti,
- poticanje stvaralaštva na narječjima hrvatskog jezika,
- poticanje posebnih programa na područjima od posebne državne skrbi,
- nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj,
- poticanje razvoja svijesti o ravnopravnosti spolova,

– poticanje kvalitetnih programa za djecu i mlade kojima je cilj promicanje njihove dobrobiti.

(2) Sredstvima Fonda poticat će se i zapošljavanje visokoobrazovanih stručnih radnika u nakladnicima televizije i/ili radija na lokalnoj i regionalnoj razini te nakladnicima neprofitne televizije i/ili radija.

(3) Sredstvima Fonda neće se poticati proizvodnja zabavnog programa i programa iz članka 43. ovoga Zakona.

(4) Sredstva Fonda u jednakom omjeru raspoređivat će se za poticanje pluralizma i raznovrsnosti audiovizualnih i radijskih programa. Kriteriji za dodjelu sredstava su:

- značenje audiovizualnog i/ili radijskog programa za ostvarivanje ciljeva iz stavka 1. i 2. ovoga članka,
- kvaliteta i sadržajna inovativnost ponuđenog audiovizualnog i/ili radijskog programa,
- interes za opći, odnosno lokalni ili regionalni kulturni razvitak,
- drugi kriteriji koje utvrdi Vijeće za elektroničke medije pravilnikom iz stavka 6. ovoga članka, u skladu sa člankom 10. ovoga Zakona.

(5) Sredstva Fonda ne mogu se dodjeljivati:

- za audiovizualne i/ili radijske programe koji se već sufinanciraju po bilo kojoj osnovi iz proračunskih sredstava, a uz iznimku programa nakladnika neprofitne televizije i/ili radija,
- nakladnicima televizije i/ili radija kojima je Vijeće za elektroničke medije izreklo opomenu u prethodnih 12 mjeseci i/ili koji su u prethodnih 12 mjeseci prekršajno kažnjeni na temelju pravomoćne sudske odluke zbog kršenja odredbi ovoga Zakona.

(6) Na temelju kriterija iz stavka 4. ovoga članka Vijeće za elektroničke medije propisuje način i postupak provedbe javnog natječaja za sufinanciranje audiovizualnih i radijskih programa iz sredstava Fonda, praćenje trošenja sredstava i ostvarenje programa za koje su dodijeljena. Popis korisnika sredstava, programa za koje su sredstva dodijeljena i izvješća o njihovom ostvarenju objavljuju se na web stranici Vijeća za elektroničke medije.

(7) Odluku o dodjeli sredstava Fonda donosi Vijeće za elektroničke medije.

Članak 71.

Protiv odluka Vijeća žalba nije dopuštena, ali se može pokrenuti upravni spor pred Upravnim sudom Republike Hrvatske.

Članak 73.

(1) Vijeće raspisuje javni natječaj za davanje koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija na tehničkoj podlozi koju utvrđuje Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije u skladu s propisima o elektroničkim komunikacijama.

(2) Javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka raspisuje se za slobodnu radijsku frekvenciju ili više radijskih frekvencija koje čine zasebnu koncesiju, odnosno kod digitalnog radija i televizije za slobodni prijenosni kapacitet zasebnog radijskog ili televizijskog programskog kanala unutar multipleksa.

(3) Sadržaj i postupak javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom.

(4) Kriteriji za davanje koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija jesu:

- programski uvjeti sukladno ovom Zakonu, a napose količina vlastite proizvodnje, europskih audiovizualnih djela i djela neovisnih proizvođača,
- vrijeme objavljivanja,
- kvaliteta i raznovrsnost audiovizualnih i/ili radijskih programa,
- posebni tehnički, financijski (visina sredstava i financijska jamstva) i kadrovski uvjeti,
- poštivanje odredbi ovoga Zakona i propisa kojima se uređuju porezne i druge obveze pravnih subjekata prema državnom proračunu i proračunu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravnim osobama u njihovom vlasništvu.

(5) Ponuda na javni natječaj iz stavka 1. ovoga članka mora sadržavati dokaze o ispunjavanju uvjeta propisanih natječajem, programsku osnovu sukladno ovom Zakonu, podatke o strukturi vlasništva pravne osobe koja podnosi ponudu, osobne podatke o tvrtki i sjedištu, odnosno imenu, prezimenu i prebivalištu osoba koje neposredno ili posredno, preko drugih pravnih osoba, imaju dionice ili udjele u toj pravnoj osobi, kao i podatke o postotku tih dionica ili udjela. Ponuda mora sadržavati podatke o financijskoj sposobnosti ponuđača za obavljanje djelatnosti nakladnika televizije i/ili radija.

(6) Prije donošenja odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, Vijeće je ovlašteno sa regulatornim tijelima drugih država članica Europske unije razmijeniti informacije o najpovoljnijem ponuditelju ako će se djelatnost pružanja medijskih usluga televizije i radija odnositi i na druge države članice Europske unije.

(7) Odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja donosi Vijeće nakon provedenog postupka javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka i provedenog postupka utvrđivanja uvjeta za davanje koncesije.

(8) Odluka iz prethodnog stavka mora sadržavati:

- naziv davatelja koncesije s brojem i datumom donošenja odluke,
- naziv ponuditelja,
- predmet koncesije,
- opis djelatnosti koja će se obavljati,
- razinu i područje koncesije,
- rok trajanja koncesije,
- iznos naknade za koncesiju,
- rok u kojem je najpovoljniji ponuditelj obvezan potpisati ugovor o koncesiji,
- posljedice nepoštivanja roka za potpisivanje ugovora o koncesiji,
- obrazloženje razloga za odabir ponuditelja,
- uputu o pravnom lijeku,
- potpis odgovorne osobe i pečat davatelja koncesije.

(9) Odluka o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja može sadržavati i druge odgovarajuće podatke u skladu s dokumentacijom za javni natječaj, podnesenom ponudom te odredbama ovoga Zakona, Zakona o koncesijama i pravilnika iz stavka 3. ovoga članka.

Članak 74.

- (1) Pravo obavljanja djelatnosti pružanja medijskih usluga nakladnika televizije i/ili radija stječe se na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja i potpisanog ugovora o koncesiji.
- (2) Na temelju odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja Vijeće i Hrvatska agencija za poštu i elektroničke komunikacije potpisuju s najpovoljnijim ponuditeljem ugovor o koncesiji.
- (3) Ugovor o koncesiji, osim uvjeta bitnih za ostvarivanje koncesije, mora sadržavati programsku osnovu i druge uvjete iz ponude za dobivanje koncesije.
- (4) Ako u roku utvrđenom u odluci iz stavka 2. ovoga članka, najpovoljniji ponuditelj ne potpiše ugovor o koncesiji koji je sastavljen u pisanom obliku u skladu s dokumentacijom za javni natječaj, svim podacima iz javnog natječaja, odabranom ponudom te odlukom o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, Vijeće će poništiti odluku o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja, a ponuditelj nema pravo na naknadu štete.
- (5) Nije dopušteno prenošenje koncesije za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i radija na drugu osobu.

Članak 75.

- (1) Područje koncesije može biti na državnoj, regionalnoj, županijskoj, gradskoj, općinskoj ili na drugoj razini utvrđenoj posebnim propisom.
- (2) Područje koncesije na državnoj razini mora obuhvatiti najmanje 60% stanovništva Republike Hrvatske, a na regionalnoj razini najmanje 70% stanovništva regije.
- (3) Koncesija se daje na vrijeme koje ne može biti dulje od petnaest niti kraće od osam godina. Kriterije za utvrđivanje vremena trajanja koncesije propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona.
- (4) Za koncesiju se plaća naknada. Naknada za koncesiju uplaćuje se u korist državnog proračuna.
- (5) Visinu i način plaćanja naknade za koncesiju propisuje Vijeće, kao i visinu i način plaćanja naknade za natječajnu dokumentaciju i ponudu za javni natječaj.
- (6) Koncesija za obavljanje djelatnosti pružanja medijskih usluga televizije i/ili radija upisuje se u Upisnik koji vodi Vijeće i Registar koncesija koji vodi Ministarstvo financija. Sadržaj i način vođenja Upisnika propisuje Vijeće pravilnikom.

Članak 76.

- (1) Vijeće će donijeti odluku o privremenom ili trajnom oduzimanju koncesije ili dopuštenja pružatelju medijskih usluga ako utvrdi:

1. da je koncesija dana na temelju netočno iskazanih podataka važnih za donošenje odluke o odabiru najpovoljnijeg ponuditelja,
2. da nakladnik televizije i/ili radija nije počeo ostvarivati koncesiju u roku određenom ugovorom o koncesiji ili ne poštuje tehničke uvjete iz ugovora o koncesiji dulje od mjesec dana od početka ostvarivanja koncesije, odnosno prekine ostvarivati koncesiju dulje od 48 sati,
3. da pružatelj medijskih usluga i nakon treće opomene Vijeća, koje je ono izreklo u prethodnih 12 mjeseci, postupi suprotno odredbama ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona ili ugovora o koncesiji,
4. da nakladnik televizije i/ili radija više ne ispunjava uvjete za obavljanje djelatnosti iz članka 22. ovoga Zakona,
5. da pružatelj medijskih usluga objavljuje audiovizualne ili radijske programe suprotno članku 12. i/ili 20. i/ili 26. ovoga Zakona,
6. da se pružatelj medijskih usluga ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava najmanje 90% programske osnove,
7. da se pružatelj medijskih usluga ni nakon primitka opomene Vijeća ne pridržava utvrđenog vremena objavljivanja iz članka 36. stavka 3. i/ili 4. i/ili 5. i/ili 6. i/ili 7. ovoga Zakona,
8. da je pružatelj medijskih usluga onemogućio drugom pružatelju medijskih usluga ostvarivanje prava na kratku informaciju u skladu sa člankom 45. stavkom 3. ovoga Zakona suprotno nalogu Vijeća,
9. da pružatelj medijskih usluga nije platio naknadu za koncesiju više od 2 puta uzastopno ili općenito neuredno plaća naknadu za koncesiju,
10. da pružatelj medijskih usluga nije ni nakon primitka opomene Vijeća, u određenom roku dostavio podatke o promjeni podataka iz članka 52. stavka 1. ovoga Zakona,
11. postojanje nedopuštene koncentracije utvrđene ovim Zakonom,
12. da pružatelj medijskih usluga ni nakon opomene Vijeća nije u određenom roku pribavio odobrenje od ovlaštene udruge za kolektivno ostvarivanje autorskih i srodnih prava,
13. da je pružatelj medijskih usluga prenio koncesiju na drugu osobu suprotno članku 74. stavku 5. ovoga Zakona,
14. da je pružatelj medijskih usluga prenio dopuštenje na drugu osobu suprotno članku 19. stavku 7. i članku 79. stavku 7. ovoga Zakona,
15. da pružatelj medijskih usluga unatoč odluci Vijeća o mjerama radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz druge države objavljuje audiovizualne programe iz članka 77. ovoga Zakona.

(2) Koncesija prestaje u sljedećim slučajevima:

1. istekom vremena na koje je dana,
2. ako se pružatelj medijskih usluga odrekne koncesije,
3. prestankom pravne osobe pružatelja medijskih usluga ili prestankom obrta,
4. ako je pružatelju medijskih usluga pravomoćnom odlukom suda zabranjeno obavljanje djelatnosti za koju je koncesija dana,
5. sporazumnim raskidom ugovora o koncesiji,
6. trajnim oduzimanjem koncesije.

(3) Ugovor o koncesiji prestaje važiti danom konačnosti odluke o oduzimanju koncesije odnosno danom prestanka koncesije.

Članak 77.

(1) Iznimno od odredbe članka 8. ovoga Zakona, Vijeće može poduzeti odgovarajuće mjere radi privremenog ograničenja slobode prenošenja audiovizualnih medijskih usluga iz drugih država, u slučaju kada je Republika Hrvatska ovlaštena privremeno odstupiti od obveze osiguranja slobode prijama audiovizualnih medijskih usluga i ponovnog prijenosa na svojem području, ako su ispunjeni uvjeti propisani stavkom 2., 3. i 4. ovoga članka.

(2) Mjere iz stavka 1. ovoga članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge televizije ako:

- televizijsko emitiranje koje dolazi iz druge zemlje članice Europske unije otvoreno, ozbiljno ili teško krši odredbe članka 26. stavka 2. ili 3. ovoga Zakona i/ili televizijsko emitiranje potiče mržnju na osnovi rase, spola, vjere ili nacionalnosti,
- je u prethodnih 12 mjeseci nakladnik televizije postupio u smislu prethodnog podstavka najmanje dva puta,
- je Republika Hrvatska pisano obavijestila nakladnika televizije i Europsku komisiju o utvrđenim povredama iz ovoga članka i o mjerama koje će poduzeti ako se takve povrede ponove,
- konzultacije s državom članicom Europske unije koja obavlja prijenos i Europskom komisijom nisu pridonijele prijateljskoj nagodbi u roku od 15 dana od dana obavijesti iz prethodnog podstavka, a nastavljeno je s navedenim povredama.

(3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka poduzet će se u odnosu na audiovizualne medijske usluge na zahtjev ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- mjere su neophodne zbog jednog od sljedećih razloga: javne politike, osobito zaštite, istraživanja, otkrivanja i progona za kaznena djela, uključujući zaštitu maloljetnika i borbu protiv poticanja na mržnju na osnovi rase, spola, vjere ili nacionalnosti te za povrede ljudskog dostojanstva pojedinaca; zaštite javnoga zdravstva; javne sigurnosti, uključujući zaštitu nacionalne sigurnosti i obrane; te zaštite potrošača, uključujući ulagatelje,
- mjere se poduzimaju protiv audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koje dovode u pitanje ciljeve iz prethodnog podstavka ili koje predstavljaju ozbiljan i veliki rizik da će ti ciljevi biti dovedeni u pitanje,
- mjere su primjerene ciljevima iz stavka 3. podstavka 1. ovoga članka,
- Republika Hrvatska je prije poduzimanja predmetnih mjera, ne dovodeći u pitanje sudske postupke, uključujući prethodne postupke i radnje poduzete u okviru kriminalističke istrage, zatražila od države članice unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi da poduzme mjere koje ta država članica nije poduzela ili one nisu bile odgovarajuće,
- Republika Hrvatska obavijestila je Europsku komisiju i državu članicu unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi o namjeri poduzimanja mjera.

(4) U hitnim slučajevima Republika Hrvatska može odstupiti od uvjeta navedenih u stavku 3. podstavku 4. i 5. ovoga članka te je u tim slučajevima dužna u što kraćem roku obavijestiti o poduzetim mjerama Europsku komisiju i državu članicu unutar čije se nadležnosti pružatelj medijskih usluga nalazi, navodeći razloge zbog kojih smatra da se radi o hitnom slučaju.

(5) Vijeće će odmah prekinuti primjenu mjera iz stavka 1. ovoga članka, ako Europska komisija utvrdi da one nisu u skladu s propisima Europske zajednice.

Članak 78.

(1) Vijeće može na zahtjev nakladnika televizije i/ili radija donijeti odluku o ponovnom davanju koncesije za sljedeće razdoblje, uz raspisivanje javnog natječaja, ako nakladnik televizije i/ili radija pruža usluge u skladu s ovim Zakonom, drugim propisima i ugovorom o koncesiji te ispunjava kriterije propisane pravilnikom iz stavka 4. ovoga članka.

(2) Zahtjev za ponovno davanje koncesije nakladnik televizije i/ili radija mora podnijeti Vijeću najmanje 6 mjeseci prije isteka trajanja koncesije.

(3) Na temelju odluke Vijeća iz stavka 1. ovoga članka potpisuje se ugovor o koncesiji.

(4) Kriterije za donošenje odluke iz stavka 1. ovoga članka propisuje Vijeće pravilnikom iz članka 73. stavka 3. ovoga Zakona.

Postupak davanja dopuštenja za satelitski, internetski, kabelski i drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa

X. PREKRŠAJNE ODREDBE

Članak 82.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 100.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. obavlja djelatnost pružanja audio ili audiovizualnih medijskih usluga a nije kao pružatelj medijskih usluga upisana u sudski ili drugi propisani registar, te ne udovoljava drugim uvjetima iz ovoga Zakona,

2. objavi audio i/ili audiovizualne medijske usluge suprotno zabrani iz članka 12. ovoga Zakona,

3. ne objavi bez naknade na zahtjev nadležnoga državnog tijela nužnu obavijest iz članka 15. stavka 1. ovoga Zakona,

4. objavi audiovizualnu komercijalnu komunikaciju suprotno članku 16. ovoga Zakona,

5. objavi sponzorirane audiovizualne medijske usluge i programe suprotno zabrani iz članka 17. stavka 2., 3., 4. i 5. ovoga Zakona,

6. objavi plasman proizvoda suprotno odredbama članka 18. stavka 2., 4. i 6. ovoga Zakona,

7. obavlja djelatnost pružanja audio i/ili audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev bez dopuštenja iz članka 19. ovoga Zakona ili suprotno izdanom dopuštenju,

8. obavi prijenos dopuštenja na drugu osobu suprotno odredbi članka 19. stavka 7. ovoga Zakona

9. obavlja djelatnost pružanja audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koje mogu ozbiljno naštetiti fizičkom, mentalnom ili moralnom razvoju maloljetnika protivno odredbi članka 20. stavka 1. ovoga Zakona,

10. promijeni, odnosno dopuni programsku osnovu za više od 10% njezinog sadržaja protivno odredbi članka 23. stavka 5. ovoga Zakona,
11. objavi programe koji ne udovoljavaju propisanim kriterijima iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona, ili u objavi sadržaja radijskog i televizijskog programa ne postupi prema odredbi članka 25. stavka 2. ovoga Zakona,
12. objavi program suprotno zabrani iz članka 26. ovoga Zakona,
13. obavi usporedno oglašavanje suprotno članku 29. stavku 3. ovoga Zakona,
14. obavi oglašavanje i teletrgovinu a ne postupi prema odredbi članka 29. stavka 1. i 2. ovoga Zakona ili postupi suprotno odredbi članka 30. ovoga Zakona,
15. obavi oglašavanje i teletrgovinu suprotno odredbi članka 31. ovoga Zakona,
16. obavi oglašavanje i teletrgovinu u trajanju duljem od propisanog u članku 32. stavku 1. ovoga Zakona ili obavi oglašavanje i teletrgovinu suprotno odredbama članka 32. stavka 3., 4., 5. i 6. ovoga Zakona,
17. emitira izloge namijenjene teletrgovini u trajanju kraćem od propisanog u članku 34. stavku 1. ovoga Zakona ili obavlja oglašavanje ili teletrgovinu preko programa koji su isključivo posvećeni teletrgovini ili samopromidžbi suprotno članku 34. stavku 2. ovoga Zakona,
18. objavi sponzorirani program suprotno odredbi članka 35. ovoga Zakona,
19. ne izvrši obveze objavljivanja programa u propisanom vremenu iz članka 36. stavka 3., 4., 5., 6., 7. i 8. ovoga Zakona,
20. ne izvrši obvezu o propisanom udjelu vlastite proizvodnje iz članka 38. stavka 1. ili 2. ovoga Zakona,
21. ne postigne opseg udjela europskih audiovizualnih djela iz članka 42. ovoga Zakona,
22. ne postigne opseg udjela audiovizualnih djela neovisnih proizvođača iz članka 44. ovoga Zakona,
23. ne pruži pravo na kratku informaciju sukladno članku 45. stavku 1., 2., 3., 9. i 10. ovoga Zakona,
24. pruži pravo na kratku informaciju suprotno odredbama članka 45. stavka 7. ovoga Zakona,
25. koristi pravo na kratku informaciju suprotno odredbi članka 45. stavka 5., 8. i 11. ovoga Zakona,

26. prenese događaj značajan za javnost Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije ili države članice međunarodnog ugovora koji obvezuje Republiku Hrvatsku protivno odredbi članka 46. stavka 1. ili 4. ovoga Zakona,

27. obavi povezivanje televizijskih i radijskih programa u mreže suprotno odredbi članka 47. stavka 1. podstavka 1., 2. i 3. ovoga Zakona,

28. ne objavi udio vlastite proizvodnje propisan za pružatelja medijskih usluga neprofitne televizije i/ili radija prema članku 48. stavku 1. ovoga Zakona ili objavi promidžbene poruke u trajanju duljem od propisanog u članku 48. stavku 6. ovoga Zakona,

29. ne izvrši obvezu dostave podataka o imateljima dionica i udjela prema članku 52. stavku 1. ovoga Zakona nakon upozorenja Vijeća ili ne dostavi ovjerene preslike isprava o stjecanju dionica ili udjela u pružatelju medijskih usluga prema članku 52. stavku 2. ovoga Zakona ili ne objavi podatke iz članka 52. stavka 4. ovoga Zakona u »Narodnim novinama,

29.a prikrije vlasničku strukturu pružatelja medijskih usluga ili vlasništvo stjecatelja dionica ili udjela u pružatelju medijskih usluga suprotno zabrani iz članka 52. stavka 5. ovoga Zakona,

30. ostvari nedopuštenu koncentraciju suprotno odredbi članka 54. i/ili 55. ovoga Zakona,

31. ne prijavi promjenu vlasničke strukture prema odredbi članka 57. stavka 1. ovoga Zakona,

32. obavi prijenos koncesije na drugu osobu suprotno odredbi članka 74. stavka 5. ovoga Zakona,

33. obavlja satelitski, internetski, kabelski ili drugi oblik prijenosa audiovizualnog i/ili radijskog programa bez dopuštenja iz članka 79. ovoga Zakona ili suprotno izdanom dopuštenju,

34. obavi prijenos dopuštenja na drugu osobu suprotno odredbi članka 79. stavka 7. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba obrtnika i trgovac pojedinac, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 20.000,00 do 100.000,00 kuna.

(4) Ako prekršaj iz stavka 1. točke 1. ovoga članka počini fizička osoba, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(5) Imovinska korist ostvarena prekršajem oduzet će se.

Članak 83.

(1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba koja:

1. objavi audiovizualni ili radijski program koji sadrži nagradna natjecanja ili različite oblike nagradnog sudjelovanja gledatelja ili slušatelja suprotno članku 13. stavku 2. i 3. ovoga Zakona,

2. objavi sponzorirane audiovizualne medijske usluge i programe koji ne ispunjavaju uvjete iz članka 17. ovoga Zakona,

3. ne označi reprizu radijske ili televizijske emisije sukladno članku 38. stavku 3. ovoga Zakona i/ili ne označi reprizu radijske ili televizijske emisije na način propisan pravilnikom iz članka 38. stavka 4. ovoga Zakona,

4. postupi u pogledu korištenja dobiti od djelatnosti suprotno članku 48. stavku 3. ovoga Zakona,

5. postupi u pogledu uređaja odnosno sredstava koji omogućavaju slobodan pristup zaštićenim uslugama suprotno članku 50. ovoga Zakona,

6. sudjeluje u javnom natječaju za davanje koncesije suprotno odredbi članka 58. ovoga Zakona,

7. postane nakladnik televizije i/ili radija i/ili osnivač nakladnika televizije i /ili radija, odnosno stekne više od 10% vlasništva dionica ili udjela ili upravljačkih, odnosno glasačkih prava, u kapitalu nakladnika televizije i/ili radija suprotno članku 60. stavku 1. ovoga Zakona,

8. ne izvrši obvezu podnošenja prijave za upis u Upisnik pružatelja usluge elektroničkih publikacija iz članka 80. stavka 2. ovoga Zakona.

(2) Za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka kaznit će se i odgovorna osoba u pravnoj osobi novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 20.000,00 kuna.

(3) Ako prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počini fizička osoba obrtnik i trgovac pojedinac, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 10.000,00 do 50.000,00 kuna.

(4) Ako prekršaj iz stavka 1. točke 5. ovoga članka počini fizička osoba, kaznit će se novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 do 40.000,00 kuna.

(5) Predmeti koji su nastali počinjenjem prekršaja iz stavka 1. točke 5. ovoga članka oduzet će se i uništiti, a predmeti koji su bili namijenjeni ili korišteni za počinjenje prekršaja iz stavka 1. točke 5. ovoga članka oduzet će se.

(6) Pravnoj osobi, fizičkoj osobi te fizičkoj osobi obrtniku i osobi koja obavlja drugu samostalnu djelatnost, koja prekršaje iz stavka 1. točke 5. ovoga članka počini u obavljanju djelatnosti može se izreći zaštitna mjera zabrane obavljanja djelatnosti ili dijelova djelatnosti u trajanju do jedne godine ako je počinjeni prekršaj naročito težak zbog načina izvršenja, posljedica djela, povrata počinitelja ili drugih okolnosti počinjenog prekršaja koje ga čine naročito teškim.

(7) Imovinska korist ostvarena prekršajem oduzet će se.

Članak 89.

(1) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji na određivanje usluga navedenih u pojmu audiovizualna medijska usluga u članku 2. stavku 1. točki 3. ovoga Zakona primjenjuju se članak 49. i 50. Ugovora o osnivanju Europske zajednice umjesto odredbi članka 56. i 57. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica.

(2) Danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji na utvrđivanje potpada li pružatelj audiovizualnih medijskih usluga unutar nadležnosti Republike Hrvatske ili druge države članice Europske unije u smislu članka 6. stavka 8. ovoga Zakona primjenjuju se članak 43. do 58. Ugovora o osnivanju Europske zajednice umjesto odredaba članka 48. do 50. Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju između Republike Hrvatske i Europskih zajednica i njihovih država članica.